

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1998 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΤΕΥΧΟΣ 118 • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΣΤΟ ΡΕΤΙΡΕ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

Με την συμπλήρωση δύο χρόνων από την ανάληψη της πολιτικής διαχείρισης του καθεστώτος, η κυβέρνηση Σημίτη κήρυξε τον πόλεμο στα "ρετιρέ". "Ρετιρέ" -όρος τον οποίο εισήγαγε ο... σοσιαλιστής Ανδρέας Παπανδρέου- ονομάζονται οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ. Είναι αυτοί που οι μεταμοντέρνοι κονδυλοματσουκοφόροι χαρακτηρίζουν προνομιούχους. Τα "ρετιρέ" οργανώνονται σε πανίσχυρες συντεχνίες για να υπερασπιστούν τα σκανδαλώδη κεκτημένα δικαιώματά τους -πακτωλοί χρήματος ως αντιμισθία μηδαιμνής εργασίας- σε βάρος του κοινωνικού συνόλου. Αν διαβάσει κανείς, χωρίς να έχει επαφή με την τρέχουσα πραγματικότητα, τις εμβριθείς αναλύσεις των "εγκρίτων" διεκπεραιωτών του μηνιακού ψεύδους, θα του δημιουργηθεί η εντύπωση ότι η Ελλάδα είναι μια εκκεντρική χώρα όπου επικρατεί μια εξαιρετικά πρωτότυπη ιεραρχία: Στην κορυφή της κοινωνικής πυραμίδας βρίσκονται οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ. Πιο κάτω είναι οι εργαζόμενοι στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα. Ακόμα πιο κάτω όσοι εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα κι οι άνεργοι. Και στη βάση της πυραμίδας στενάζει η αναξιοπαθούσα τάξη των βιομηχάνων, των εφοπλιστών, των εργολάβων και των λοιπών επιχειρηματιών. Είναι η τάξη που παράγει όλον τον κοινωνικό πλούτο ο οποίος ληστεύεται από τους προνομιούχους -τα "ρετιρέ" που λέγαμε πιο πάνω. Η τάξη που δεν έχει καμιά επιρροή στην πολιτική εξουσία, αφού αυτή τη τελευταία είναι ό-

μηρος των ρετιρέ. Όντως ο Γκυ Ντεμπόρ είχε δίκιο. Στις μέρες μας το ψεύδος χάνει κι αυτήν ακόμα την παραδοσιακά ανταγωνιστική σχέση του με την αλήθεια.

Η πρώτη πράξη του πολέμου ενάντια στα "ρετιρέ" είναι η προσπάθεια της κυβέρνησης να καθιερώσει τη δια νομοθετικής απόφασης

αλλαγή των κανονισμών λειτουργίας των ΔΕΚΟ. Πιο απλά, αυτό σημαίνει την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων -σαλαμποποίηση του οχτώωρου, εντατικοποίηση, κατάργηση υπερωριών κι επιδομάτων. Κάτι τέτοιο ήταν αδύνατο να γίνει μέχρι τώρα εξαιτίας της συμμετοχής των εργαζομένων στη λήψη των διοικητικών αποφάσεων των

ΔΕΚΟ. Όπως ευθαρσώς δηλώνουν αρμόδιοι κυβερνητικοί κύκλοι -λέγε με Γιάννο- η μεταβολή του εργασιακού καθεστώτος στις ΔΕΚΟ θα είναι η απαρχή μια ριζικής εργασιακής μεταρρύθμισης και στον ιδιωτικό τομέα. Πιο απλά, αυτό σημαίνει ουσιαστική κατάργηση του οχτώωρου και μερική (υπο)απασχόληση, διάλυση του ασφαλιστικού συστή-

ματος και της κοινωνικής Πρόνοιας, στραγγαλισμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Ο θαυμαστός νέος κόσμος του εκσυγχρονισμού...

Η επίθεση της κυβέρνησης Σημίτη ενάντια στα λαϊκά στρώματα στην ουσία υπαγορεύτηκε από το πολυεθνικό χρηματιστηριακό κεφάλαιο. Η κατάρρευση του οικονομικού θαύματος των χωρών της νοτιοανατολικής Ασίας -οι οποίες αποτέλεσαν για χρόνια ολόκληρα σημεία αναφοράς των απανταχού της γης θιασωτών του νεοφιλελευθερισμού- επέφερε κλυδωνισμούς και στην ελληνική οικονομία. Το κερδοσκοπικό παιχνίδι σε βάρος της ισοτιμίας της δραχμής οργάνωσε και το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης φάνηκε να τρέχει πίσω από τις εξελίξεις. Η μεγάλη διαρροή των συναλλαγματικών αποθεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδας με στόχο τη στήριξη της δραχμής, κατέστησε επισφαλή την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης κι αβέβαιη τη συμμετοχή της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ενοποίηση το Μάιο. Εκτιμάται ότι μέχρι Μάιο θα κορυφωθούν οι πιέσεις στη δραχμή η οποία θεωρείται υπερτιμημένη από χρηματιστηριακούς κύκλους του εξωτερικού και κατά συνέπεια εύαλπη σε κερδοσκοπικά παιχνίδια. Μέσα σ' αυτό το σκηνικό -με την οικονομική πολιτική δοκιμαζόμενη και την κυβέρνηση ανησυχούσα- γίναμε μάρτυρες μιας κατά κάποιο τρόπο αναβίωσης του Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου. Εκπρόσωποι

Συνέχεια στη σελίδα 4

Με σύμφωνη γνώμη ανακριτή κι εισαγγελέα προφυλακίστηκε ο Ν. Μαζιώτης, κατηγορούμενος για τρία κακούργηματα. Οι τρεις κατηγορίες αφορούν στα όπλα και τα εκρηκτικά που βρέθηκαν στο σπίτι που περιστασιακά κοιμόταν και στη βόμβα στο υπουργείο ανάπτυξης. Ο Μαζιώτης στην απολογία του ξεκαθάρισε ότι δεν προτίθεται να κατονομάσει οποιονδήποτε ή να συνεργαστεί με όποιον άλλο τρόπο με τις Αρχές. Αντέκρουσε τις κατηγορίες λέγοντας ότι με τα ευρήματα του Καματερού δεν έχει σχέση ιδιοκτησίας, συνιδιοκτησίας ή εξουσίας κι ότι στο συγκεκριμένο σπίτι είχε πρόσβαση μεγάλος αριθμός προσώπων. Όσο για το αποτύπωμα που "βρέθηκε" στον εκρηκτικό μηχανισμό του υπουργείου ανάπτυξης, είπε ότι οι δικαστικές αρχές έχουν τη δυνατότητα -και το κάνουν- να κατασκευάζουν ενοχοποιητικά στοιχεία.

Η δικαστική περιπέτεια του Μαζιώτη δε σταματά εδώ. Οι δικαστικοί μηχανισμοί αναμοχλεύουν την εκκρεμότητα του με το

Καταστολή και τρομολαγνεία

στρατό. Όπως είναι γνωστό, ο νυν υπόδικος είναι ο πρώτος ολικός αρνητής στρατεύσης που φυλακίστηκε. Απελευθερώθηκε ύστερα από σκληρή απεργία πείνας. Σήμερα, οι γνωστοί-άγνωστοι υπηρεσιακοί παράγοντες δράττονται της τρομοεουκαιρίας Προφανώς τον θεωρούν αρκετά εύαλπο ώστε να επιφέρουν ένα δυνατό χτύπημα κατά του ίδιου και της άρνησης στρατεύσης. Ο Μαζιώτης ζήτησε και πήρε αναβολή. Η δίκη του επαναπροσδιορίστηκε για το Φλεβάρη.

Η όλη υπόθεση πάντως έχει σμικρυνθεί

κατά πολύ. Από τα πράγματα, οι (αντι)τρομοκρατικές διαρροές και τα σενάρια των ευφάνταστων δημοσιογραφούντων δεν μπόρεσαν να πιάσουν τόπο. Έτσι τους διθυράμβους για την υποτιθέμενη εξάρθρωση των "Αναρχικών Ανταρτών Πόλης", του "Μαχόμενου Αντάρτικου Σχηματισμού" και του Ε.Λ.Α., διαδέχθηκαν οι αμφιβολίες κι η μεμφιμοιρία.

Το τρομολαγνό κλίμα των προηγούμενων ημερών συντηρείται -όχι βέβαια στην ένταση που είχε- από διάφορες περισιπούδαστες αναλύσεις (αντι)τρομοκρατικών κονδυλοφόρων. Έτσι διαβάζουμε βαθυστόχαστα

άρθρα περί αναβάθμισης της βίαιης δράσης των νεαρών αναρχικών. Άνθρωποι εντελώς άσχετοι μεταξύ τους έντεχνα ταυτίζονται, ενέργειες διογκώνονται, μεμονωμένες πράξεις γενικεύονται, αθώωσις προσπερνιόνται, αποδεδειγμένες σκευωρίες αγνοούνται, γεγονότα διαστρεβλώνονται, ώστε να δοθεί το μήνυμα στον αναγνώστη ότι οι αναρχικοί είναι κάτι μοχθηροί κι αδιστακοί τύποι που τον απειλούν κι επομένως η καταστολή σε βάρος τους δικαιολογείται. Παράλληλα σειρά εμπρησμών αυτοκινήτων "σε ένδειξη αλληλεγγύης" δίνουν την αφορμή για τρομολαγνά οχτώμισι και πύρινα πρωτοσέλιδα.

Η υπόθεση Μαζιώτη είναι ένα ακόμη επεισόδιο στο σίριαλ του "αντιτρομοκρατικού αγώνα". Κι αν η αποφυλάκιση του -με δεδομένο τον πολιτικό χαρακτήρα της όλης ιστορίας- είναι το άμεσο αίτημα, η πολιτική απάντηση στην καταστολή είναι το καίριο ζήτημα.

Α.Γ.

Διακήρυξη ενάντια στην παγκοσμιοποίηση της μιζέριας

PGA: Παγκόσμια αντίσταση στη συνάντηση του Παγκόσμιου Οικονομικού Forum στο Νταβός

Κατά τη διάρκεια αυτής της εβδομάδας (από τις 29 Γενάρη ως τις 3 Φλεβάρη), το Παγκόσμιο Οικονομικό Forum, το κλαμπ των 1.000 μεγαλύτερων πολυεθνικών, θα πραγματοποιήσει την ετήσια συνάντησή του στο Νταβός της Ελβετίας. Την ίδια περίοδο, εκατοντάδες ενέργειες θα πραγματοποιηθούν σε όλο τον κόσμο για να καταγγείλουν το γεγονός.

Η συνάντηση είναι, σύμφωνα με τα ίδια τα λόγια του Παγκόσμιου Οικονομικού Forum, "η παγκόσμια διάσκεψη των επιχειρήσεων", όπου "κάθε χρόνο λαμβάνονται όλο και ευρύτερες πρωτοβουλίες (...) οι οποίες κινούνται πέραν από την απλή σφαίρα των επιχειρήσεων". Στην ετήσια συνάντηση "1000 κορυφαίοι επιχειρηματίες, 250 πολιτικοί ηγέτες, 250 ακαδημαϊκοί διακεκριμένοι σε διάφορους τομείς και 250 ηγέτες των media συναντιούνται για να διαμορφώσουν το σχέδιο δράσης του πλανήτη". Όπως κομπάζουν οι ίδιοι "το Παγκόσμιο Οικονομικό Forum έχει παίξει κυρίαρχο ρόλο στη διαδικασία της οικονομικής παγκοσμιοποίησης (...) στις αρχές της δεκαετίας του '80 έπαιξε καθοριστικό ρόλο στις συμφωνίες του

κύκλου της Ουρουγουάης. Το Forum έχει συνεισφέρει στη διαδικασία της φιλελευθροποίησης των οικονομικών υπηρεσιών".

Είμαστε αντίθετοι στην όλο και ταχύτερη συγκέντρωση της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας σε απρόσιτους και αντιστασιακούς οργανισμούς, όπως ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, που προκαλείται από την παγκοσμιοποίηση. Καταγγέλλουμε τον ρόλο "ανεπίσημων" επιχειρησιακών ομίλων (όπως το Παγκόσμιο Οικονομικό Forum) σε αυτή τη διαδικασία, από την οποία ωφελείται μόνο η ελίτ των πολυεθνικών, ενώ όλο και περισσότεροι άνθρωποι οδηγούνται στην πείνα, χωρίς δυνατότητα πρόβασης σε στοιχειώδη υγεία και εκπαίδευση, αντιμέτωποι με την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Αυτή η καταγγελία της ετήσιας συνάντησης του Παγκόσμιου Οικονομικού Forum αποτελεί την πρώτη συντονισμένη ενέργεια της Παγκόσμιας Δράσης των Λαών (Peoples' Global Action, PGA) Ενάντια στην Ελεύθερη Αγορά και τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Η PGA γεννήθηκε μετά τη 2η διηπειρωτική συνάντηση, τον Αύγουστο του 1997 στην Ισπανία.

Η PGA, όπως αυτοπροσδιορίζεται, "είναι ένα εργαλείο συντονισμού και όχι μια οργάνωση. Δεν υπάρχουν μέλη της PGA, ούτε έχει νομική υπόσταση. Καμία οργάνωση ή άτομο δεν εκπροσωπεί την PGA, ούτε αυτή εκπροσωπεί κάποιο άτομο ή οργάνωση. Η PGA ελπίζει να εμπνεύσει τη δημιουργία διαφορετικών πρωτοβουλιών (είτε τοπικών είτε με βάση συγκεκριμένη θεματική) ενάντια στην ελεύθερη αγορά και τους θεσμούς που την προωθούν. Ωστόσο, δεν θα υπάρξει επίσης σχέση ανάμεσα στην PGA και αυτές τις πρωτοβουλίες, οι οποίες θα είναι τελείως αυτόνομες".

Η πολιτική ανάλυση και οι προτάσεις δράσης της PGA βασίζονται στη διακήρυξή της, ένα ζωντανό κείμενο το οποίο θα επανεξετάζεται κάθε δύο χρόνια. Η προσωρινή διακήρυξη της PGA θα εξετασθεί από την πρώτη της συνάντηση, η οποία θα πραγματοποιηθεί στα τέλη Φλεβάρη στη Γενεύη.

Αυτή η πρώτη συνάντηση οργανώνεται από μια επιτροπή η οποία αποτελείται από τους **Ζαπατίστας**, το **"Κίνημα των Χωρίς Γη"** (MST) της Βραζιλίας, το **"Κίνημα για την Επιδίωση του Λαού των Ογκόνι"** (MOSOP) από τη Νιγηρία, το **"Ίδρυμα για την Ανεξάρτητη Ανάλυση"** από τη Νέα Ζηλανδία, την **Αγροτική Ένωση της Karnataka (KRRS)** από την Ινδία, το **Δίκτυο Ιθαγενών Γυναικών Βόρειας Αμερικής και Ειρηνικού**, την οργάνωση **"Mama '86"** από την Ουκρανία, το **Κίνημα Χωρικών από τις Φιλιππίνες (KMP)**, τη **Σαντινιστική Εργατική Ένωση (CST)** από τη Νικαράγουα, την ομάδα **"Play Fair Europe!"** από την Ευρώπη και την οργανωτική επιτροπή της Γενεύης.

Περισσότερα στοιχεία σχετικά με την PGA και τη συνάντηση της Γενεύης σε επόμενο φύλλο του ΑΛΦΑ.

Άνοιξη θερμού χειμώνα...

Ο περ και εγένετο... σύμφωνα με την παράγραφο έξι του κειμένου-πρόταση των εργοδοτών την περίοδο που εκπονούνταν η περίφημη Λευκή Βίβλος (βλέπε και ντοκουμέντο στη φωτογραφία κάτω). Έτσι λοιπόν η υλοποίηση της ποιοτικής και ποστικής ανάπτυξης και καταπολέμησης της ανεργίας στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης, συντελείται με τους εξής τρόπους:

α) Η συνεταιριστική γαλακτοβιομηχανία ΑΓΝΟ, με επίσημα χρέη

25 δισεκατομμύρια, βρίσκεται στο στάδιο της μετατροπής της σε Ανώνυμη Εταιρεία (Α.Ε.), χάνοντας τον συνεταιριστικό της χαρακτήρα, με συνέπεια και την απώλεια του ελέγχου της βιομηχανίας από τους γαλακτοπαραγωγούς και τους εργαζόμενους/ες, έλεγχος που με τη μετοχοποίηση θα περάσει στα χέρια πολυεθνικών-μετόχων στις άλλες δύο γαλακτοβιομηχανίες, ΜΕΒΓΑΛ και ΔΕΛΤΑ. Βέβαια ο υφυπουργός γεωργίας, Βασίλης Γερανίδης, έδωσε στους εργαζόμενους και δεύτερη επιλογή εκτός

από την μετατροπή της ΑΓΝΟ σε Α.Ε., το κλείσιμό της.

β) Η διοίκηση της επιχείρησης PEPSICO HBN ακολουθώντας πιστά τον πρόσφατο εκσυγχρονιστικό αναπτυξιακό νόμο, κλείνει και μεταφέρει στα Οινόφυτα (!) την μονάδα παραγωγής του εργοστασίου, κοινοποιώντας στους 66 εργαζόμενους/ες της μονάδας και τους συνολικά 150 του εργοστασίου ότι μπορούν να διατηρήσουν τη δουλειά τους μόνο αν μετακομίσουν στην περιοχή των Οινόφυτων. Τί θα αλλάξει η

48ωρη απεργία στις 22 και 23 του μηνός, όλοι λίγο-πολύ το ψιθυρίζουν... τίποτα!

γ) Πρώτος διδάξας βέβαια ο κύριος Δεδέογλου, ο οποίος έκλεισε την ομώνυμη κλωστοϋφαντουργία του και τη μετέφερε στην Κομοτηνή, βάσει του παραπάνω νόμου αναφορικά με την περιφερειακή ανάπτυξη που επιχορηγείται από την Ε.Ε. και το δημόσιο και που φυσικά βρίσκει πολλούς υποψήφιους να τον υλοποιήσουν. Η μικρή λεπτομέρεια είναι ότι στην Κομοτηνή πάει μόνο η επιχείρηση και όχι και οι 168 εργαζόμενοι/ες της... καθώς και ότι από τις 22 Δεκεμβρίου που έγινε η τελευταία συνάντηση εργαζομένων-Δεδέογλου έχουν να ακούσουν οι πρώτοι νεώτερα για τις αποζημιώσεις τους.

δ) Στην ΒΑΛΚΑΝ ΕΞΠΟΡΤ κάποιος αποφάσισε απολύσεις και συνάμα την αίτηση δανείου για... την πρόσληψη προσωπικού, που φυσικά δεν δόθηκε. Δάνειο που θα κάλυπτε βέβαια τις αποζημιώσεις των απολυομένων καθώς και την καταβολή των δεδουλευμένων των τελευταίων πέντε μηνών που δεν έχουν καταβληθεί.

ε) Στην ΕΚΟ οι εργαζόμενοι ζητούν την εφαρμογή της νομοθεσίας για την υγιεινή και ασφάλεια στο χώρο εργασίας τους αλλά και το κλείσιμο της μονάδας επεξεργασίας του τοξικού, καρκινογόνου, θανατηφόρου χημικού PVC, νομοθεσία που θα επανέρθει στη δημασιότητα μόνο μετά από κάποιο ατύχημα ή τα ακροβατικά της GREENPEACE.

ζ) Όσο για τους εργαζόμενους στην τράπεζα Μακεδονίας-Θράκης, θα πρέπει να συνηθίσουν στην ιδέα της αναζήτησης δουλειάς ή, για τους πιο τυχερούς/ες, στο καθεστώς της ιδιωτικοποίησης της τράπεζας, μείωσης των αποδοχών τους και της καθόδου στα καταστήματα της τράπεζας στην Αθήνα, αφού πρόκειται να αγοραστεί είτε από τη ΧΙΟΣ BANK είτε από τον όμιλο Λάτση.

Υπάρχουν αναρίθμητα ακόμα παραδείγματα. Το ενδιαφέρον όμως έγκειται στο γεγονός της αδυναμίας σύνδεσής μας με αυτούς τους χώρους, την αδυναμία της από κοινού άμυνάς μας στην επίθεση που δέχονται οι μαζικοί εργασιακοί χώροι βάσει του δικαίου των πολυεθνικών και της ιδιωτικοποίησης (βλέπε GOOD YEAR, μεταλλεία Χαλικιδίκης, ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη κ.α.). Ενδιαφέρον και αφορμή για περαιτέρω δραστηριοποίηση, προκαλεί το γεγονός της μη σύνδεσής μεταξύ τους των ποικιλομορφων αυτών αγώνων. Κάτι ανάλογο συνέβη και με τους ναυτεργάτες και τους αγρότες που αμφότεροι αρχίζουν ξανά το δίκαιο αγώνα τους...μόνοι τους όπως πάντα. Τέλος η συμφωνία Μ.Α.Ι. (βλ. σελ. 5) είναι προ των πυλών και όλες οι άλλες συμφωνίες και συνθήκες ωχριούν μπροστά της. Θα μας προλάβουν πάλι οι εξελίξεις, θα μας αφήσουν αδιάφορους ή εκτός από θερμά καλοκαίρια θα υπάρξουν και άλλες θερμές εποχές;

N.J.N.P.
ΣΕΡΕΣ

των εργοδοτών ή μιάς τυφλής απορρύθμισης.

6) Με λίγα λόγια η πορεία που πρέπει να ακολουθήσει η Ευρώπη είναι η επιδίωξη υψηλών στάνταρτς, υψηλής και όχι χαμηλής, παραγωγικότητας, υψηλών και όχι χαμηλών μισθών. Η ανάπτυξη πρέπει να είναι τόσο ποιοτική όσο και ποστική. Οι συγκεκριμένες αναγκαίες πολιτικές που θα διασφαλίζουν ότι η οικονομική ανάπτυξη όχι μόνον θα δημιουργήσει απασχόληση, αλλά θα σεβαστεί το περιβάλλον μεταξύ των περιοχών όσο και μεταξύ των λαών, πρόκειται να συμβάλλουν και στη δημιουργία θέσεων εργασίας και σε άλλους τομείς λόγω των επιπτώσεων της ζήτησης σε συνολικό επίπεδο.

Απαραίτητοι, όμως, είναι και οι στόχοι για να διασφαλίσουν ότι τα λόγια θα γίνουν πράξεις σε εθνικό επίπεδο και να προσφέρουν τη βάση ενός ευρωπαϊκού συντονισμού χωρίς τον οποίο καμία χώρα δεν μπορεί να χειριστεί τα προβλήματά της. Η ΕΕΣ λαμβάνει υπόψη της, για παράδειγμα, τους ειδικούς στόχους που περιλαμβάνονται στο ντοκουμέντο "Προσανατολισμοί" που προηγήθηκε της Λευκής Βίβλου...

Να αποφυλακιστούν άμεσα οι τρεις νέοι που συνελήφθησαν στη Φοιτητική Εστία

Εναν καφκικό εφιάλτη βιώνουν εδώ και ένα μήνα τρεις νέοι, οι οικογένειες και οι φίλοι τους. Όμηροι στα χέρια ενός κράτους που αδιαφορεί ακόμα και για τις στοιχειώστερες εγγυήσεις των ανθρώπινων και πολιτικών δικαιωμάτων, που το ίδιο υποκριτικά φέρει στην προμετωπίδα των συνταγματικών και δικαϊκών του διακηρύξεων, προσπαθούν κυριολεκτικά να αποδείξουν ότι δεν είναι ελέφαντες. Μάταια όμως. Οι μέχρι στιγμής προσπάθειες πέφτουν στο κενό, γιατί οι δικαστικές αρχές του κράτους θέλουν να υπηρετήσουν συγκεκριμένες σκοπιμότητες και αδιαφορούν για το βιασμό της αλήθειας και της ελευθερίας των πολιτών. Έτσι, τελευταία και μοναδική ελπίδα των τριών νέων μένει η κινητοποίηση και η έκφραση της κοινωνικής αλληλεγγύης από εκείνους που έχουν και γνώση ανάλογων γεγονότων στο απώτερο και πρόσφατο παρελθόν και τη διάθεση να μην αφήσουν να κυριαρχήσει ο τρόμος της σιωπής και η σιωπή του τρόμου, μέσα και πάνω στο κοινωνικό σώμα.

Στις 5 προς 6 Δεκέμβρη, στην Πατησίων, έξω από το κτίριο της φοιτητικής εστίας, όπου δινόταν συναυλία συμπράξεως στους δύο απεργούς πείνας αδιόριστους εκπαιδευτικούς της Θεσσαλονίκης, έγιναν επεισόδια. Τα ΜΑΤ που έφτασαν στο χώρο πολύ αργότερα, εφάρμοσαν τη γνωστή σε τέτοιες περιπτώσεις τακτική. Επίθεση στο νεαρόκοσμο αδιάκριτα και συλλήψεις. Η συναυλία διακόπηκε, κάποιος φώναξε από τα megafona ότι τα ΜΑΤ θα εισβάλλουν στην εστία, επικράτησε ο γνωστός πανικός και ο κόσμος άρχισε να τρέχει βιαστικά στα γύρω στενά, προσπαθώντας να απομακρυνθεί από το χώρο.

Ο Γιώργος Μιχαηλίδης, κιθαρίστας των DEUS EX MACHINA, βρισκόταν στο χώρο της συναυλίας από νωρίς το απόγευμα, μαζί με τα υπόλοιπα μέλη του γκρουπ που θα έπαιρνε μέρος στη συναυλία. Όταν η συναυλία διακόπηκε, προσπάθησε να φύγει τρέχοντας μαζί με τον υπόλοιπο κόσμο και να πάει σε διαμέρισμα φίλου του σε γειτονική πολυκατοικία. Θεωρήθηκε ύποπτος από περίοικους, συνελήφθη από αστυνομικούς, ξυλοκοπήθηκε άγρια και αιμόφυρτος οδηγήθηκε στην κλούβα.

Η Ελένη Μαναβή και ο Μιχάλης

Αναγνώστου παρακολουθούσαν τη συναυλία και, όταν διακόπηκε, προσπάθησαν να φύγουν από τα στενά προς την Αχαρνών, για να πάνε στο κοντά ευρισκόμενο σπίτι της Ελένης. Ένας «Ζητάς» τους σταμάτησε και τους ρώτησε από πού έρχονται. Φυσικότατα του απάντησαν «από τη συναυλία». Αυτό ήταν αρκετό για να συλληφθούν και οι δύο και να ακολουθήσουν τη γνωστή διαδρομή μέχρι την ασφάλεια. (...)

Η αστυνομία έπρεπε να επιδείξει έργο. Στα χέρια της είχε τους τρεις προαναφερθέντες και έναν τέταρτο ανήλικο συλληφθέντα, άλλους δεν υπήρχε περίπτωση να συλλάβει, αυτοί λοιπόν έπρεπε να μετατραπούν σε ένοχοι όχι μόνο των συνηθισμένων σ' αυτές τις περιπτώσεις αδικημάτων (...) αλλά και βαρύτατων κακουργημάτων, όπως κατοχή εκρηκτικών και εμπρησμοί κατά συρροή!!! (...)

Επιλέχθηκαν τρεις άνδρες των ΜΑΤ που δήλωσαν ότι τους είδαν να πετάνε πέτρες και μολότοφ και έληξε η ιστορία. Δεν έχει καμία σημασία που τα ΜΑΤ έφτασαν στο χώρο πολύ μετά τις μολότοφ. Δεν έχει καμία σημασία που οι αυτόπτες μάρτυρες δήλωσαν πως οι νεαροί που συμμετείχαν στα επεισόδια είχαν όλοι καλυμμένα τα πρόσωπά τους (...) Δεν έχει σημασία που κανένας από τους αυτόπτες μάρτυρες δεν οδηγήθηκε σε διαδικασία αναγνώρισης των συλληφθέντων (...) Δεν μέτρησαν οι καταθέσεις των μελών του γκρουπ DEUS EX MACHINA που ήταν μαζί με το Μιχαηλίδη περιμένοντας τη σειρά τους να εμφανιστούν στη συναυλία, ούτε μελών του Δ.Σ. του συλλόγου αδιόριστων που οργάνωσε τη συναυλία, ούτε του κυλικιάρχη της εστίας, ούτε άλλων πολιτών που έτυχε να είναι στη συναυλία και να κάθονται μαζί με τους συλληφθέντες. Μέτρησαν μόνο οι εμφανείς κατασκευασμένες καταθέσεις-καρμπόν των ανδρών των ΜΑΤ. Ένας εξ αυτών, ο οποίος εκλήθη από την ανακρίτρια να διευκρινήσει τι εννοούσε όταν έλεγε ότι είδε το Μιχαηλίδη να πετάει «πέτρες και άλλα αντικείμενα» απάντησε... αυθορμητώς ότι τα «άλλα αντικείμενα» ήταν... «βόμβες μολότοφ»!!! Ο ίδιος είπε ότι είδε και τη Μαναβή, ενώ προανακριτικά δήλωσε ότι τη Μαναβή απλώς του την παρέδωσαν κάποιοι «Ζητάδες» και δεν την είχε δει να κάνει τίποτα. Ένας άλλος δήλωσε ότι είδε το Μιχαηλίδη να πετάει μόνο πέτρες, όχι μολότοφ, όμως τον είχαν δει περίοικοι να καίει οι οποίοι είπαν ότι... θα καταθέσουν. Έπρεπε πάση θυσία να κατασκευασούν ένοχοι και να στηριχτεί κατηγορία κακουργηματικού χαρακτήρα. (...)

Το μήνυμα που στέλνεται είναι τούτο: μη συμμετέχετε σε συναυλία συμπράξεως γιατί είναι ζητήματα τύχης να βρεθείτε στον Κορυδαλλό και άντε μετά να αποδείξετε ότι δεν είστε ελέφαντες.

Για μας υπογράφουμε αυτό το κείμενο αλλά και για κάθε κοινωνικά ευαίσθητο άνθρωπο, πιστεύουμε, υπάρχει μια σειρά κρίσιμα ερωτήματα που αναμένουν απάντηση: - Είναι δυνατόν να ανεχόμαστε τέτοιες ποινικές κατασκευές ενάντια σε ανθρώπους εντελώς άσχετους με αυτά που τους κατηγορούν και ανυποψίαστους για τον εφιάλ-

τη ο οποίος τους περιμένει λόγω της παρουσίας σε μία κοινωνική εκδήλωση;

- Είναι δυνατόν να πραδεχόμαστε πως ο πολίτης είναι «φτερό στον άνεμο» της κρατικής καταστολής, έρμαιο της βούλησης και των σκοπιμοτήτων των δικαστικών μηχανισμών, χωρίς καν τις στοιχειώδεις εγγυήσεις που υποτίθεται ότι αναγνωρίζει η αστική δημοκρατία;

- Είναι δυνατόν να μένουμε απαθείς μπροστά σε γεγονότα όπως η

προφυλάκιση τριών νέων ανθρώπων οι οποίοι δεν διέπραξαν το παραμικρό αδίκημα;

- Κοντολογίς, είμαστε διατεθειμένοι να μετατραπούμε σε «Ρινόκερους» παρακολουθώντας αδιάφοροι και απαθείς τέτοιες καταστάσεις;

(...)
Έχει αποδειχτεί, σε περιπτώσεις αγωνιστών που βρέθηκαν μπλεγμένοι σε τέτοια σενάρια, ότι η κοινωνική αλληλεγγύη μπορεί να σταθεί

εμπόδιο στην κατασταλτική υστερία. Την οφείλουμε λοιπόν αυτή την κοινωνική αλληλεγγύη, πολύ περισσότερο σ' αυτούς τους τρεις νέους που βιώνουν τον καφκικό εφιάλτη της αναίτιας σύλληψης, των βαρύτατων κατηγοριών και της προφυλάκισης. Ας την εκδηλώσουμε άμεσα και δυναμικά με πρώτο αίτημα την άμεση αποφυλάκισή τους.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Αλληλογραφία

Όντας κρατούμενοι στις φυλακές Κορυδαλλού, είχαμε την τιμή να γνωρίσουμε προσωπικά τον Ενρίκο Μπιάνκο.

Ο Ενρίκο, ως συνειδητός επαναστάτης έζησε και συμμετείχε στη γενικευμένη εξέγερση που αγκάλιασε το καλύτερο κομμάτι της προλεταριακής νεολαίας των ιταλικών μητροπόλεων στα χρόνια του '70, κάνοντας - έστω πρόσκαιρα - το «αδύνατο» (την ανατροπή της κυριαρχίας του κεφαλαίου και της εξουσίας) να φαντάζει εφικτό.

Μέσα στην λαίλαπα των «μετανοημένων» που συνόδευσαν την ήττα του κινήματος, ο Ενρίκο Μπιάνκο δεν μετάνιωσε για τίποτα. Άτομο με βαθιά αντίληψη του πολιτικοκοινωνικού και ιστορικού γίνεσθαι και αρνούμενος να παίζει σε σκηνοθεσία έξω απ' αυτόν, καιρό τώρα έκρινε πως ο συγκεκριμένος κύκλος των χρόνων του '70 έκλεισε, επιλέγοντας για τον εαυτό του τον δρόμο της αξιοπρεπούς αφάνειας.

Βρέθηκε στην Ελλάδα επαναδομώντας την ζωή του μέχρι την ανακάλυψη του από το «μακρύ χέρι» των διεθνοποιημένων κατασταλτικών μηχανισμών που ποντάροντας σ' ένα κακοφτιαγμένο σενάριο τρομοθεάματος επιχειρούν να τον ρί-

ξουν βορά στην άσβεστη εκδοκτικότητα των ιταλικών δικαστικών αρχών.

Με δεδομένα ότι...

Στα χρόνια του '70 στην Ιταλία διεξήχθη ουσιαστικά ένας εμφύλιος πόλεμος με εκατοντάδες νεκρούς, χιλιάδες τραυματίες, φυλακισμένους και φυγάδες. Ο Ενρίκο Μπιάνκο απλά πήγε με την μεριά που το μυαλό και η καρδιά του υπαγόρευαν.

Τα όποια αδικήματα που τον βαρύνουν, εντάσσονται στα πλαίσια αυτού του πολέμου.

Η μεριά των νικητών αυτού του εμφυλίου, συνεχίζει 20 χρόνια μετά να εξαντλεί την εκδικητικότητα της σε βάρος των ηττημένων.

... εκτιμούμε πως ο Ενρίκο Μπιάνκο αποτελεί κλασική περίπτωση ανθρώπου που θα πρέπει να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα και να του παρασχεθεί πολιτικό άσυλο.

Το Ιόνιο που τόσα χρόνια ο Ενρίκο διέσχισε ελεύθερος με το

σκάφος του, ας μην το περάσει αυτή τη φορά σιδεροδέσμιος για να βρεθεί στις ιταλικές φυλακές.

ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ ΣΥΝΤΡΟΦΕ

Σπύρος Δαπέργολας
Κώστας Καλαρέμας
Γ' ΠΤΕΡΥΓΑ
Δ. Φ. ΚΟΥΡΔΑΛΛΟΥ

(Το γράμμα έχει σταλεί
πριν την απόφαση μη έκδοσης
από το Εφετείο)

Σχετικά με την βία.

Η βία μπορεί να χαρακτηριστεί η μαμή της Ιστορίας, σίγουρα όμως δεν είναι η μόνη. Ιστορικά μπορούν να αναφερθούν πλείστα παραδείγματα κοινωνικών συμπεριφορών και στάσεων, καθαρά συγκρουσιακού περιεχομένου, στις οποίες δεν μονοπωλούσε το βίαιο στοιχείο.

Μιλώντας πιο συγκεκριμένα θα ήθελα να αναφερθώ στις βίαιες συγκρουσιακές πρακτικές που λαμβάνουν χώρα στις μέρες μας.

Εκπληκτος και οργισμένος γίνομαι μάρτυρας - αυτόπτης και απτήκοος - συμπεριφορών καθαρά προκλητικών και, κατά την προσωπική μου άποψη, ασύμβατων με την αναρχική-αντιεξουσιαστική αντίληψη και θεώρηση. Συγκεκρι-

μένα, σε πρόσφατες κινητοποιήσεις παρακολούθησα άναυδος άτομα (ευτυχώς τα περισσότερα μικρής ηλικίας) να κραυγάζουν: «σπάστε τα όλα ρε» και να λεηλατούν τα πάντα χωρίς διακρίσεις. Έβλεπα βιτρίνες και φτωχομάγαζα των 2Χ2 μέτρων να πέφτουν, μηχανάκια και αυτοκίνητα της συμφοράς να τυλίγονται στις φλόγες, πέτρες και μπουκάλια να εκσφενδονίζονται και να χτυπούν ανυποψίαστους διερχόμενους και ο κατάλογος δεν τελειώνει. Είναι κάτι τέτοιες στιγμές που αναρωτιέσαι: «τελικά εγώ με ποιους είμαι;»

Σίγουρα, η δύναμη της βίας είναι ανυπολόγιστη στους κοινωνικούς αγώνες και επειδή είναι αναπόφευκτη αναδεικνύεται πολύτιμη όταν η χρήση της γίνεται με συνειδηση και ωριμότητα. Μήπως

όμως μερικοί την έχουν μετατρέψει σε αυτοσκοπό; Θλίβομαι όταν βλέπω αναρχικές εφημερίδες και εκδόσεις με εξώφυλλα φλεγόμενων αυτοκινήτων και άλλων καταστροφικών επιτευγμάτων. Ναι με είναι μέρος του αγώνα μας, αλλά είναι το μόνο στοιχείο που μας χαρακτηρίζει;

ΚΑΝΑΜΕ ΤΗ ΒΙΑ
ΕΞΩΦΥΛΛΟ.

Και στην τελική επιδιώκουμε κάποια απεύθυνση στην κοινωνία; Αν όχι καλώς. Αν όμως επιδιώκουμε σίγουρα αυτή δεν επιτυγχάνεται με τα υπάρχοντα και προβλεπόμενα μέσα.

Εδώ που φτάσαμε καλό βόλι
N. Φιλαδέλφεια

Ελεύθερος από την Τετάρτη 21/1 ο Ενρίκο Μπιάνκο!

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 118

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μμ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809

T.K. 100 35
ΑΘΗΝΑ

ΣΤΟ ΡΕΤΙΡΕ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

δύο τεράστιων κερδοσκοπικών Αμοιβαίων Κεφαλαίων του εξωτερικού "βολιδοσκόπησαν" ανώτατους κυβερνητικούς παράγοντες σχετικά με τη συναλλαγματική πολιτική. Πιο απλά, εκβίασαν την επιτάχυνση των νεοφιλελεύθερων οικονομικών μεταρρυθμίσεων. Η κυβέρνηση μπρος στην απειλή της έντασης των παιχνιδιών με τη δραχμή και την συνεπακόλουθη ανατροπή της συναλλαγματικής της ισοτιμίας προσπάθησε να διαβεβαιώσει τις "Αγορές" για την αξιοπιστία της ελληνικής οικονομίας -σ' αυτό το σημείο ίσως θα έπρεπε να υπενθυμιστεί ότι μια ενδεχόμενη υποτίμηση της δραχμής καθιστά ανεδαφικά τα όνειρα της ελληνικής ολιγαρχίας για

συγχρονισμού φτάνει στο έπακρο. Άπαντα τα όπλα του φενδικιστικού οπλοστασίου της ιδεολογίας της κυριαρχίας τίθενται σε ισχύ. "Ρετιρέ, προνομιοῦχοι, συντεχνίες, απεργίες σε βάρος του κοινωνικού συνόλου". Πραγματικά ακούγεται οξύμωρος ο χαρακτηρισμός "προνομιοῦχοι" για ανθρώπους με μισθό 220.000-240.000 δραχμές, ιδίως όταν εκφέρεται από τους επαγγελματίες του ψεύδους οι οποίοι εισπράττουν σκανδαλωδώς παχυλές αμοιβές για να ξερνάνε τα φενδικιστικά τους φληναφήματα. Ο βραχυπρόθεσμος στόχος τους είναι η απομόνωση των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ από αυτούς του ιδιωτικού τομέα, για να γίνει εύκολη αργότερα η συντριβή τους. Η εκσυγχρονιστική εξουσία μετέρχεται τα

συμμετοχή στην πρώτη ταχύτητα της ΟΝΕ. Έτσι, απ' τη μια μεριά διακήρυξε τη βούληση της για συνέχιση της πολιτικής της σκληρής δραχμής κι από την άλλη εξήγγειλε -δια της πρόσφορης μεθόδου των διαρρών- διαρθρωτικές αλλαγές στην ελληνική οικονομία. Πιο απλά, διέγερση της επιχειρηματικής ασυδοσίας, ιδιωτικοποιήσεις, ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Πάνω σ' αυτήν την πλατφόρμα κινούνται οι εργασιακές αλλαγές στις ΔΕΚΟ, η αναγγελθείσα ιδιωτικοποίηση της Τράπεζας Μακεδονίας Θράκης, η νομοθετική κάλυψη της τραπεζικής τοκογλυφίας.

Η επίθεση ενάντια στα λαϊκά στρώματα συναντά τις πρώτες αντιδράσεις των θιγόμενων. Για να καμφθούν αυτές ακριβώς οι αντιδράσεις, η κινητοποίηση του προπαγανδιστικού μηχανισμού του εκ-

αρχαιότερο μέσο της κάθε εξουσίας: Διάρει και βασιλεύει.

Η πραγμάτωση των επιταγών του διεθνούς χρηματιστηριακού κεφαλαίου και των ευρωπαϊκών ονείρων της ελληνικής ολιγαρχίας περνάει από την αφάιμαξη των λαϊκών στρωμάτων. Είναι ξεκάθαρο ότι η άνοδος των δεικτών της οικονομίας κι η εύρυθμη λειτουργία των αγορών απαιτούν την αύξηση της ροής του ιδρώτα και του αίματος των εργαζομένων -αλήθεια, πόσο κοστολογήθηκαν από την Αγορά οι ζωές των εργατών της Ντιάνα και των ναυτικών των δύο πρόσφατων ναυαγίων; Κατά συνέπεια η ένταση του αγώνα είναι μονόδρομος. Οι γάλλοι άνεργοι δίνουν το... καλό παράδειγμα

Γ.Α.

... για το Νίκο Μαζιώτη

Η σύλληψη του Νίκου Μαζιώτη επαναφέρει στο προσκήνιο με έναν άλλο τρόπο την άρνηση στράτευσης όχι μόνο γιατί είχαμε μια νέα σύλληψη αρνητή στράτευσης του Θ. Καραμουσκέτα αλλά και γιατί συνελήφθη ξανά ο άνθρωπος ο άνθρωπος που πρώτος (έτυχε) να θέσει με δυναμικό τρόπο το όλο ζήτημα στην ελληνική κοινωνία και, μάλιστα, έχοντας εντάλματα, δηλαδή βρισκόταν ήδη σε διαδικασία δώξης.

Ο Νίκος Μαζιώτης μετά το προσωρινό τέλος της υπόθεσης - επιλογής του '92, παρέμεινε ενεργό μέλος του αναρχικού κινήματος, όπως ο ίδιος είχε εντάξει τον εαυτό του με δηλώσεις του κατά την διάρκεια των προηγούμενων φυλακίσεων του. Μια ένταξη που χρωματίστηκε με πολλές διαφωνίες, συγκρούσεις και, εντέλει, διαφορετικές επιλογές και αιχμές αγώνα, που ωστόσο περιείχε την από κοινού ιδέα της αντίστασης και της ανατροπής ενάντια σε ένα καθεστώς μαζικής χειραγώγησης και εθνικής ομοιογένειας, με όσο α-πολίτικα, α-κοινωνικά, παρορμητικά και, ίσως, αυτοκαταστροφικά χαρακτηριστικά λειτούργησε ο ίδιος αρκετές φορές.

Είναι αλήθεια, μας χώρισαν πολλά. Δεν είναι αρκετά όμως να επιτρέψουν τη διαπόμευσή του, να στηθούν νέα τρομοσενάρια και τρομοσκήρια, νέοι εγκέφαλοι και εκτελεστές, να ποινικοποιηθούν ή να ενοχοποιηθούν κοινωνικές και πολιτικές σχέσεις.

Είναι φανερό πως η «τρομοκρατία» σαν «κοινωνικό φαινόμενο», που πρέπει να λύσει μάλιστα η ίδια η κοινωνία, επιτείνει τη σύγχυση και αντανάκλα την αντιστροφή ως προς τα κοινωνικά φαινόμενα και γεγονότα που επιδιώκει και επιβάλλει η εξουσία.

Είναι γεγονός πως όση βία αναλογεί σε κάθε εκμεταλλεμένο και καταπιεσμένο (μικροαστό, προλετάριο, βολεμένο, άνεργο, αλλά γενικώς αβέβαιο) είναι ελάχιστα μπροστά σε αυτήν που αποδέχεται καθημερινά, σε όλο και μεγαλύτερο χώρο και χρόνο της προσωπικής και κοινωνικής του ζωής. Το ζητούμενο όμως δεν είναι η ποσότητα βίας που μας αναλογεί, αλλά πώς αυτή συνδράμει στην αποσπείριση της άρνησης, στην ολοκλήρωση της πρότασης και στην παρουσία του οράματος.

Αν λοιπόν καταδεικνύεται κάτι από την υπόθεση αυτή, δεν είναι - και δεν πρέπει να είναι -

αυτά που απορρέουν από το τρομοθέαμα και τη σημειολογία του και από την πρώτη συγχισμένη και σε κατάσταση ανάγκης θέση και στάση του Νίκου Μαζιώτη, ούτε όμως και από την απεγνωσμένη αλληλεγγύη που εκφράζεται στο πρόσωπό του. Αλλά είναι οι πραγματικοί όροι και προοπτικές αγώνα που δεν απορρέουν μόνο από ιδεολογικές αφετηρίες αλλά και από τις νέες πολυσύνθετες κοινωνικές δυναμικές και προοπτικές.

Γ.Κ.

Προβοκάτσια εν όψει...

Το τριπλό βομβιστικό χτύπημα της περασμένης Τετάρτης βράδυ σε άλλες εποχές πιθανόν να δημιουργούσε καταλυτικές διαδικασίες, τόσο στις κρατικές υπηρεσίες όσο και στο κίνημα.

Αλλά η βρώμα από το προχθεσινό, σε συνδυασμό μάλιστα με τους πέντε εμπρησμούς αυτοκινήτων, είναι ανυπόφορη. Η σύλληψη του Νίκου Μαζιώτη είναι μια καλή αφορμή για τους μηχανισμούς να εξωθήσουν σε μια δραστηριότητα έναν κόσμο ο οποίος έλκεται, φαντασιώνεται -ή δύναται-, σε βίαιες ενέργειες. Μάλιστα, αν είναι δυνατόν, πέρα από τους εμπρησμούς. Εκμεταλλευόμενοι, βεβαίως, την κινητοποίηση που δημιούργησε αυτή η σύλληψη. Μια «κινητοποίηση» η οποία πρέπει να ελεγχθεί. «Αφού ο Μαζιώτης δεν απέδωσε τα αναμενόμενα θα τα αποδώσουμε εμείς». Σκέψεις που διακατέχουν τα κλιμάκια της «αντιτρομοκρατικής».

Οι τυφλές βομβιστικές ενέργειες της περασμένης Τετάρτης είναι ασφαλίτικες. Αν δεν είναι, γίνονται...

Γ.Κ.

Νέες αγροτικές κινητοποιήσεις

Με τις συγκεντρώσεις σε Καρδίτσα και Φάρσαλα στις 20 του Γενάρη, κηρύχτηκε και επίσημα η έναρξη του νέου γύρου των αγροτικών κινητοποιήσεων. Οι νέες κινητοποιήσεις των αγροτών δεν αποτελούν κεραυνό εν αιθρία, ιδιαίτερα τα 3 τελευταία χρόνια. Από τον Μάρτη του 1995 οι αγρότες βρίσκονται συνεχώς στο επίκεντρο της ελληνικής κοινωνίας με τους αγώνες τους που παίρνουν δυναμικές μορφές, με τους αποκλεισμούς των εθνικών δρόμων. Με αυτούς τους αγώνες τους οι αγρότες κατάφεραν να κάνουν γνωστά σε όλους τα προβλήματά τους. Μπόρεσαν να δείξουν, σ' αυτούς που καταλαβαίνουν τουλάχιστον, ότι αυτοί οι αγώνες δεν είναι μιας συντεχνίας ή για τα κεκτημένα μιας συγκεκριμένης κάστας, αλλά αγώνες για την ίδια την επιβίωση, ιδιαίτερα της φτώχειας και μικρομεσαίας αγροτιάς, ενάντια στις ντρεκτίβες της Ε.Ε. που επιδιώκουν την εξαφάνισή της.

Όλα αυτά τα χρόνια η αντιμετώπιση από την εξουσία είναι η ίδια. Αδιαφορία για τα προβλήματα, συκοφάντηση και δυσφήμιση των αιτημάτων και των αγώνων των αγροτών, καταστολή και διώξεις. Η ελληνική ύπαιθρος έχει μετατραπεί σ' ένα απέραντο αγροτοδικείο, χιλιάδες αγρότες γνώρισαν το πραγματικό πρόσωπο της δικαιοσύνης και καταδικάστηκαν γιατί αγωνίστηκαν για το στοιχειώδες δικαίωμα, του να υπάρχουν. Γι' αυτό τους τον αγώνα δέχθηκαν τους χειρότερους χαρακτηρισμούς. Φασίστες, τραμπούκοι, μπατακισήδες και καθυστερημένοι μερικά από τα κοσμητικά επίθετα που τους στόλισαν οι εκπρόσωποι της επίσημης εξουσίας. Στο ίδιο μήκος κύματος και οι παρατρεχάμενοί τους των ΜΜΕ, που βάλθηκαν να παίζουν τον ρόλο του

εισαγγελέα των αγροτικών αγώνων.

Όλοι αυτοί έλπιζαν ότι οι αγρότες δεν θα ξανάβγαιναν στους δρόμους, καθώς μετά την τελευταία κινητοποίησή τους γύρισαν σπίτι τους με σκυμμένο το κεφάλι, ντροπισμένοι μετά την «υψηλής ευφυΐας» αλήτικη ενέργεια των κυβερνώντων να ξεφουσκώσουν τα λάστιχα των αγροτικών μηχανημάτων. Παρόλα αυτά όμως, τα προβλήματα των αγροτών είναι τόσο οξυμένα που τα μπλόκα όπως φαίνεται θα επαναληφθούν με μόνο όπλο το δίκιο του αγώνα και την ανάγκη της επιβίωσης. Το ραντεβού για τις 2 Φλεβάρη έχει δοθεί και οι συνθήκες είναι πραγματικά αντίξοες. Απέναντί τους οι αγρότες έχουν να αντιμετωπίσουν όλο το συρφετό κράτους, δικαστών, δημοσιογράφων που θα αρχίσουν να ωρύονται για αυτούς που κλείνουν τους δρόμους, που στέκονται εμπόδιο στην σύγκλιση με την Ε.Ε. και την εθνική ανάπτυξη.

Θά 'χουν να αντιμετωπίσουν επίσης τον πολιτικό τυχοδιωχτισμό της πανθεσσαλικής επιτροπής που από την μια υποτίθεται ότι αγωνίζεται για τα προβλήματα των αγροτών και από την άλλη τα μέλη της βλέπουν τους αγώνες αυτούς σαν πεδίο αλίευσης ψήφων και κομματικών παιγνιδιών. Αυτοί είναι που σε οριακές στιγμές του αγώνα αποφασίζουν εν λευκώ και στέλνουν τον κόσμο σπίτι του ηττημένο.

Ο αγώνας των αγροτών μας αφορά όλους και ακόμα περισσότερο αυτούς που τα τελευταία χρόνια βρέθηκαν στο στόχαστρο της εκσυγχρονιστικής λαίλαπας.

Τ.Χ.

“ΜΑΙ” - Η δικτατορία της ελεύθερης αγοράς

Το παρακάτω άρθρο αφορά την Πολυμερή Συμφωνία Επενδύσεων (Multilateral Agreement on Investments ή ΜΑΙ). Πιθανό είναι να μην έχετε ακούσει ποτέ γι' αυτήν. Και είναι φυσικό γιατί οι συζητήσεις αυτής της νέας παγκόσμιας συνθήκης που θα έχει καταστροφικές συνέπειες, γίνονται με απόλυτη μυστικότητα. Το ότι ξέρουμε για αυτήν την συμφωνία οφείλεται σε ένα άγνωστο άτομο που έστειλε σε διάφορες οργανώσεις το κείμενο της συμφωνίας.

Η Πολυμερής Συμφωνία Επενδύσεων, (Multilateral Agreement on Investments) που από εδώ και στο εξής θα αναφερόμαστε σε αυτήν ως ΜΑΙ, πρόκειται να υπογραφεί από τα 29 μέλη του ΟΟΣΑ (Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη - Organization for Economical Cooperation and Development ή OECD) τον Μάιο του 1998. Υπάρχουν ήδη πολλοί/ές που πιστεύουν ότι αυτή η συνθήκη όχι μόνο δεν θα έπρεπε να υπογραφεί ποτέ, αλλά και ότι πρέπει να γίνει ό,τι είναι δυνατό για να εμποδιστεί η εφαρμογή της. Θα εξηγήσουμε συνοπτικά τι κρύβεται πίσω από αυτήν την νέα συνθήκη, η οποία αποτελεί το νέο παρανοϊκό βήμα για την παραπέρα παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Η ΜΑΙ είναι γέννημα της πιο διαβολικής φαντασίας μιας από τις πιο ισχυρές καπιταλιστικές “συμμορίες” αυτού του πλανήτη. Οι στόχοι της είναι υποχθόνιοι και αφορούν την πλήρη και αποκλειστική μεταβίβαση εξουσίας από την τοπική αυτοδιοίκηση και κυβέρνηση στις πολυεθνικές εταιρίες. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (World Trade Organization ή WTO) την προωθεί με πολύ προσοχή μια που θα αποτελέσει την νομοθετική ρύθμιση της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας. Είναι πολύ δύσκολο να φανταστούμε ότι μια τέτοια συνθήκη με τόσο καταστροφικές συνέπειες στη ζωή των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο πρόκειται να εδραιωθεί με τόσο υπόγειους τρόπους. Σε αρκετές περιπτώσεις έχει φανεί ότι ούτε τα μέλη των κατά τόπων κοινοβουλίων γνωρίζουν γι' αυτήν την συνθήκη. Οι συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε οικονομικό επίπεδο συγκρινόμενες με τη ΜΑΙ φαίνονται σαν παιχνίδια μικρών παιδιών.

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε μια ομάδα άπληστων κρατών.....

Τον Μάιο του 1995 ο ΟΟΣΑ, που αποτελείται από 29 πλούσια βιομηχανοποιημένα κράτη (ανάμεσα τους και η Ελλάδα), άρχισε τις προετοιμασίες για την σύνταξη της συνθήκης ΜΑΙ. Ο ΟΟΣΑ αποφάσισε να δημιουργήσει τις επενδύσεις στα πλαίσια των 29 κρατών-μελών γιατί υπήρξαν ισχυρές αντιδράσεις για μια ανάλογη συμφωνία στο Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου WTO, ο οποίος αποτελείται από 158 κράτη-μέλη. Αυτή η νέα συνθήκη δεν αφορά την “ελεύθερη” διακίνηση αγαθών ανάμεσα σε μερικές χώρες αλλά την άρση όλων των φραγμών που δημιουργούν εμπόδια στην λειτουργία των πολυεθνικών εταιριών. Τα κράτη-μέλη που θα υπογράψουν την συμφωνία δεσμεύονται για πέντε χρόνια, αλλά από την στιγμή που θα θελήσει ένα κράτος-μέλος να φύγει η πλήρης αποσύνδεση του διαρκεί 20 χρόνια. Η ΜΑΙ θα μειώσει την αξία των περισσότερων κοινωνικών και περιβαλλοντικών νόμων στο μηδέν. Είναι μια ωρολογιακή βόμβα για τη δημοκρατία, την κοινωνία και το περιβάλλον.

Ο πολυεθνικός παράδεισος.....

Η ΜΑΙ δίνει στις πολυεθνικές εταιρίες τρομερά και φοβερά δικαιώματα και δυνατότητες. Τα τρία πιο σημαντικά σημεία είναι τα εξής:

- Έχουν απεριόριστη πρόσβαση σε όλους τους τομείς της οικονομίας μια χώρας (εκτός από τους τομείς της Άμυνας και της Αστυνομίας)
- Πρέπει να έχουν ισότιμη και ίδια μεταχείριση με τις τοπικές εταιρίες. Για παράδειγμα, έχουν δικαίωμα για κρατικές επιχορηγήσεις ή οποιαδήποτε άλλη μορφή επιδότηση.
- Έχουν δικαίωμα επενδύσεων¹ σε όλους τους τομείς χωρίς η χώρα να θέτει περιοριστικούς όρους. Αυτό σημαίνει ότι μια κυβέρνηση δεν μπορεί να απαιτήσει από μια εται-

ρία να προσλάβει το ντόπιο άνεργο εργατικό δυναμικό. Ή να απαιτήσει από την εταιρία ειδικά μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος.

Επίσης, σύμφωνα με τη ΜΑΙ, ξένοι επενδυτές έχουν το δικαίωμα να μηνύσουν κυβερνήσεις και να τις παραπέμπουν σε ένα ειδικού τύπου δικαστήριο ορισμένο από την ΜΑΙ. Αυτό το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει στις κυβερνήσεις να αλλάξουν τη νομοθεσία τους, έτσι ώστε να συμφω-

νια ανοιχτή συνομιλία με μη κυβερνητικές οργανώσεις σε σχέση με τις συνέπειες της ΜΑΙ. Στις ΗΠΑ οι συσπειρώσεις ενάντια στη ΜΑΙ εξανάγκασαν τον πρόεδρο Κλίντον να επιβραδύνει τις διαδικασίες προώθησης της ΜΑΙ. Η εναντίωση ατόμων στην συνθήκη αυτή στη Βόρεια Αμερική πηγάζει από τις εμπειρίες των συνεπειών στη ζωή τους λόγω της συνθήκης NAFTA. Την 1η Ιανουαρίου 1994 οι Ζαπατίστας άφησαν τα βουνά

2098: Τίθεται σε εφαρμογή η διαπλανητική συμφωνία επενδύσεων...

νεί με τις επιταγές της συνθήκης, να επιβάλει χρηματικές αποζημιώσεις προς τις εταιρίες για οικονομικές ζημιές επειδή οι κυβερνήσεις δεν συντάχθηκαν με τους όρους της συνθήκης και επίσης να υποχρεώσει τις κυβερνήσεις να δώσουν πρόσβαση στις πολυεθνικές εταιρίες σε όλους τους οικονομικούς τομείς.

Η ΜΑΙ είναι νεοαποικισμός....

Αν και η ΜΑΙ προς το παρόν προετοιμάζεται στα πλαίσια του ΟΟΣΑ, ο ΟΟΣΑ περιμένει ότι ο υπόλοιπος κόσμος και ιδιαίτερα οι “αναπτυσσόμενες” και “υπανάπτυκτες” χώρες θα πρέπει να την υπογράψουν επίσης. Εύλογο συμπέρασμα είναι ότι οι πολυεθνικές εταιρίες δεν θα επενδύουν σε χώρες που θα αρνηθούν να υπογράψουν τη συνθήκη.

Οι αναπτυσσόμενες χώρες δεν έχουν καμία συμμετοχή και λόγο στις διαπραγματεύσεις. Χώρες όπως η Ινδία και η Μαλαισία διαμαρτυρήθηκαν για τον τρόπο σύνταξης και επιβολής αυτής της συνθήκης. Την απέρριψαν επειδή δεν υπερασπίζεται τα συμφέροντα των τοπικών πληθυσμών, αλλά δίνει το δικαίωμα στις πολυεθνικές εταιρίες να τους λεηλατήσουν. Αλλά φυσικά η “συμμορία” των 29 κωφεύει στις διαμαρτυρίες και επιμένει στην υπογραφή της τον Μάιο του 1998.

NAFTA, η μικρή αδερφή της ΜΑΙ.....

Στη Βόρεια Αμερική όπου ισχύει η συνθήκη NAFTA (ανάμεσα στον Καναδά, ΗΠΑ και Μεξικό), δημιουργήθηκαν ήδη συσπειρώσεις πολιτών ενάντια στην συνθήκη ΜΑΙ. Αυτές οι οργανώσεις προσπαθούν να γνωστοποιήσουν στους πολίτες ότι η συνθήκη αυτή θα χειροτερέψει πιο πολύ τις συνθήκες εργασίας και διαβίωσης. Στον Καναδά και τις ΗΠΑ έχουν ήδη σημειωθεί μικρές νίκες ενάντια στη ΜΑΙ. Συγκεκριμένα στον Καναδά πίεσαν την κυβέρνηση για να κάνει

και κατέλαβαν ένα μέρος της περιοχής Chiapas. Αυτή η ημερομηνία δεν επιλέχθηκε τυχαία, αλλά ήταν η ημερομηνία που τέθηκε σε ισχύ η συνθήκη NAFTA. Την διάλεξαν για να καταδείξουν ότι η συνθήκη NAFTA ήταν μια νέα μορφή αποικισμού. Μέσα σε 4 χρόνια στο Μεξικό το ποσοστό των ανθρώπων που ζουν σε συνθήκες φτώχειας από 30% έφτασε στα 50%, παρόλο που πολλές εταιρίες μεταφέρθηκαν εκεί από τον Καναδά και τις ΗΠΑ. Η μεταφορά των εταιριών έγινε γιατί οι μισθοί στο Μεξικό είναι εξαιρετικά χαμηλοί και παράλληλα γιατί θα είχε ως συνέπεια την μείωση των μισθών στις άλλες χώρες της NAFTA. Για παράδειγμα στις ΗΠΑ οι αποδοχές των εργαζομένων το 1997 είναι κατώτερες από ότι ήταν το 1989.

“Η ΜΑΙ είναι η θεμελίωση μιας παγκόσμιας οικονομίας...”

Η ιδέα πίσω από την ΜΑΙ είναι ότι οι ξένοι επενδυτές και η λεγόμενη “ελεύθερη αγορά” είναι η πανάκεια για την πρόοδο. Η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Η εξάρτηση σε ξένους επενδυτές και η ελεύθερη αγορά οδήγησαν σε αυξανόμενη φτώχεια, εξάντληση των φυσικών πηγών, περιβαλλοντική καταστροφή και φυσικά στην αύξηση της ανεργίας.

Σ' αυτόν τον οικονομικό πόλεμο ενάντια στην ανθρωπότητα, οι κατακτήσεις του εργατικού και κοινωνικού κινήματος, η τελευταία ασπίδα προστασίας από την ολοκληρωτική καπιταλιστική εκμετάλλευση, δέχονται τη συντονισμένη επίθεση της καπιταλιστικής συμμορίας.

...Συνεχίζεται

★ Για περισσότερες πληροφορίες πάνω στο θέμα αυτό μπορείτε να επικοινωνήσετε με ένα σύντροφο από την ολλανδική πρωτοβουλία ενάντια στην ΜΑΙ στην Ελλάδα στις διευθύνσεις:

εκπομπή:
“Revolutionary Circus”
Τ.Θ. 50082
TK 54013
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ή Τ.Θ. 50067
TK 54013
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ενώ η διεύθυνση της πρωτοβουλίας στην Ολλανδία είναι: **Dutch initiative against MAI**
postbox 2228, 2301
CE Leiden
The Netherlands

For more information on internet:
<http://www.citizen.org/pctrade/mai/html>

★ Το συγκεκριμένο κείμενο επρόκειτο αρχικά να δημοσιευθεί στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, κάτι που δεν στάθηκε δυνατό για τεχνικούς λόγους. Ζητάμε συγγνώμη από τους συντρόφους που μόχθησαν ώστε το κείμενο να είναι έτοιμο εγκαίρως, χωρίς τελικά να το δουν δημοσιευμένο.

★ Διαβάστε επίσης τα σχετικά με την παγκοσμιοποίηση κείμενα στη 2η σελίδα της εφημερίδας: “Διακήρυξη ενάντια στην παγκοσμιοποίηση της μιζέριας” και “Ανοιξη θερμού χειμώνα...”

1. Οι ίδιοι δίνουν έναν πολύ ευρύ ορισμό στον όρο επένδυση. Έτσι μπορεί κανείς να επενδύσει από υλικά αγαθά μέχρι και το “καλό του όνομα”...

Ταραχές στην Ινδονησία

Ταραχές ξέσπασαν σε αρκετές πόλεις της Ανατολικής Ιάβας, στην Ινδονησία, στις αρχές της εβδομάδας, μετά από κατακόρυφες αυξήσεις σε βασικά είδη διατροφής. Κόσμος σε τουλάχιστον τέσσερις πόλεις, βγήκε στους δρόμους και λεηλάτησε πολλά καταστήματα, ενώ έκαψε και κάποια πα' αυτά. Ανάλογα επεισόδια σημειώθηκαν αργότερα και σε άλλες περιοχές. Εκπρόσωπος του στρατού δήλωσε πως όσοι συλλαμβάνονται να λεηλατούν καταστήματα, θα παραπεμπονται με την κατηγορία της στάσης, που τιμωρείται μέχρι και με θάνατο.

Την περασμένη εβδομάδα, πανικόβλητος κόσμος είχε αδειάσει τα ράφια των σούπερ μάρκετ, προσπαθώντας να προλάβει τις αυξήσεις.

Η νομισματική κρίση έχει προκαλέσει μεγάλη αναταραχή στην τέταρτη πολυπληθέστερη χώρα

του κόσμου. Εκατοντάδες επιχειρήσεις έχουν κλείσει και τουλάχιστον δύο εκατομμύρια εργαζόμενοι έχουν χάσει τη δουλειά τους. Μετά από αυτές τις εξελίξεις, επενέβη το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που συμφώνησε να χορηγήσει δάνειο στην κυβέρνηση Σουχάρτο κάτω από ιδιαίτερα σκληρούς όρους, με αύξηση των επιτοκίων, δραστηκή μείωση των δημόσιων δαπανών, υποτίμηση της ρουπιάς και άρση κάποιων κρατικών μονοπωλίων. Οι Η.Π.Α. υποστηρίζουν αυτούς τους όρους, και ο ίδιος ο πρόεδρος Κλίντον υπογράμμισε στον ινδονήσιο πρόεδρο Σουχάρτο τη σημασία της απαρένγκλιτης τήρησής τους.

Διεθνείς οικονομικοί αναλυτές, περιλαμβανομένης της Παγκόσμιας Τράπεζας, εκτιμούν ότι τα μέτρα αυτά, αν και θα βοηθήσουν στη μείωση των ελλειμμάτων του κράτους και των τραπεζών, θα ο-

δηγήσουν σε μακροχρόνια ύφεση με απρόβλεπτες συνέπειες. Οι ινδονησιακές επιχειρήσεις έχουν χρέη 65 δις δολάρια, και η υποτίμηση του εθνικού νομίσματος θα έχει καταστροφικές συνέπειες γι' αυτές. Ήδη, 260 από τις 282 μεγαλύτερες επιχειρήσεις της Τζακάρτα, πρωτεύουσας της Ινδονησίας, είναι ουσιαστικά χρεοκοπημένες, ενώ η ρουπιά έχει υποχωρήσει κατά 75% απέναντι στο δολάριο, από τον Ιούλιο.

Από την άλλη, ο πληθωρισμός και οι απότομες αυξήσεις είναι δυσβάστακτο φορτίο για το μέσο ινδονήσιο, που πληρώνει την κρίση αν και δεν είχε ωφεληθεί από την προηγούμενη οικονομική άνθιση. Το καθεστώς Σουχάρτο φημίζεται για την αδιαφορία του για τα ανθρώπινα και εργασιακά δικαιώματα, γεγονός άλλωστε που το έκανε ιδιαίτερα ελκυστικό για τους ξένους "επενδυτές".

Ο Παπόν και η σφαγή αλγερινών το 1961

Η γαλλική κυβέρνηση ανακοίνωσε την Τρίτη ότι θα καθυστερήσει την επίσημη ανακοίνωση του αποτελέσματος της έρευνας σχετικά με τους φόνους αλγερινών διαδηλωτών από την αστυνομία στο Παρίσι το 1961. Η απόφαση αυτή πάρθηκε για να μην επηρεαστεί η δίκη του Μορίς Παπόν, τότε διοικητή της αστυνομίας του Παρισιού, ο οποίος κατηγορείται για απελάσεις εβραίων στη Γερμανία, κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. «Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η κυβέρνηση δεν μπορεί να δημοσιεύσει την έρευνα και να ανοίξει τα αρχεία της. Θα είναι διαθέσιμα, πάντως, στις δικαστικές αρχές», ανακοίνωσε το γραφείο του πρωθυπουργού Λιονέλ Ζοσπέν.

Η έρευνα διατάχθηκε τον Οκτώβριο, μετά από τη δημοσίευση σε εφημερίδα στοιχείων που έδειχναν ότι ο αριθμός των νε-

κρών ήταν πολύ μεγαλύτερος από τον επίσημο των τριών θανάτων. Η δίκη του Παπόν, που ξεκίνησε επίσης τον Οκτώβριο, έδωσε ακόμη μεγαλύτερη δημοσιότητα στις αποκαλύψεις. Ο Παπόν κατηγορείται για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, επειδή ως αξιωματούχος της κυβέρνησης του Βισί, κατά τη διάρκεια της κατοχής της Γαλλίας από τους γερμανούς, απέλασε γάλλους εβραίους στη Γερμανία. Οι περισσότεροι απ' αυτούς πέθαναν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η δίκη του υπολογίζεται να τελειώσει τον Μάρτιο, αν και διακόπτεται συχνά εξαιτίας της κακής κατάστασης της υγείας του 87χρονου Παπόν. Αυτός ήταν και ο λόγος που γλύτωσε την προφυλάκιση, γεγονός που προκάλεσε έντονες διαμαρτυρίες γιατί έτσι ίσως μπορέσει να αποφύγει την φυλάκιση ακόμη κι αν καταδικαστεί, κάτι που είναι και το πιο πιθανό.

Στα επεισόδια της 17 Οκτωβρίου 1961, στο Παρίσι, τρία άτομα σκοτώθηκαν από την αστυνομία, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία. Ιστορικοί υπολογίζουν τους νεκρούς σε 200 ως 300, τα πτώματα πολλών από τους οποίους πετάχτηκαν στο Σηκουάνα. Ο ίδιος ο Παπόν είπε ότι περίπου τριάντα αλγερινοί σκοτώθηκαν τότε, επέμεινε όμως πως ήταν θύματα συγκρούσεων ανάμεσα σε ανταγωνιστικές εθνικοαπελευθερωτικές ομάδες των αλγερινών.

Στρατός κατά διαδηλωτών στη Ζιμπάμπουε

Τη Δευτέρα, η αστυνομία της Ζιμπάμπουε επιτέθηκε με κλομπ και δακρυγόνα ενάντια σε χιλιάδες διαδηλωτές που διαμαρτύρονταν για τις αυξήσεις σε βασικά είδη, στο κέντρο της πρωτεύουσας Χαράρε. Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων πολλά καταστήματα με είδη διατροφής, ρουχισμού και ηλεκτρικών ειδών λεηλατήθηκαν και καταστράφηκαν, καθώς και πολλά αυτοκίνητα. Πολλά μαγαζιά έκλεισαν νωρίτερα από το φόβο των επεισοδίων, ενώ δεν λειτούργησε και το χρηματιστήριο. Ταραχές έγιναν και σε άλλες δύο πόλεις της Ζιμπάμπουε και συνεχίστηκαν τις επόμενες δύο μέρες, με αποτέλεσμα να δοθεί εντολή στο στρατό να επέμβει για την καταστολή τους. Ο υπουργός Εσωτερικών προειδοποίησε ότι δεν θα διστάσουν να πυροβολήσουν κατά των "ταραχοποιών".

Πολλά σημεία της πρωτεύουσας έμοιαζαν με πεδίο μάχης, με οδοφράγματα, φωτιές, δακρυγόνα, σπασμένα μαγαζιά. Μεγάλες και βαρείες οπλισμένες δυνάμεις της αστυνομίας με σκύλους χτυπούσαν το συγκεντρωμένο κόσμο, ενώ άλλες απέκλειαν την πρόσβαση στο οικονομικό κέντρο της πόλης, όπου διαδηλωτές αμύνονταν με ρόπαλα και μπουκάλια. Υπήρξαν μαρτυρίες για τραυματισμούς, αλλά καμία σχετική επίσημη ανακοίνωση.

Η κυβέρνηση Μουγκάμπε ανακοίνωσε μετά το ξέσπασμα των ταραχών ότι δόθηκε εντολή να ακυρωθεί η αύξηση του καλαμποκόψωμου, βασικού είδους διατροφής στη χώρα, κατά 21% και να επανεξεταστούν όλες οι πρόσφατες αυξήσεις σε βασικά αγαθά. Ανώνυμες πηγές μέσα από την κυβέρνηση υποστήριξαν ότι η υποχώρηση αυτή έγινε μπροστά στον κίνδυνο να χαθεί ο έλεγχος της κατάστασης, καθώς είναι η δεύτερη φορά μέσα σε δύο μήνες που ξεσπούν τέτοιες ταραχές. Ας σημειωθεί ότι η αύξηση κατά 21%, που τέθηκε σε ισχύ από τη Δευτέρα, είναι η δεύτερη μέσα σε ένα μήνα, αφού προηγήθηκε άλλη κατά 24% στις 5 Ιανουαρίου.

Η προηγούμενη φορά που έγιναν παρόμοιες διαδηλώσεις ήταν το Δεκέμβριο, όταν η κυβέρνηση Μουγκάμπε αναγκάστηκε τελικά να αποσύρει ένα φορολογικό νομοσχέδιο, μετά από κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα.

Στις 5 Ιανουαρίου, πολλοί παραγωγοί και χονδρέμποροι αύξησαν τις τιμές βασικών ειδών από 17 μέχρι και 42%, επικαλούμενοι τη μεγάλη πτώση του εθνικού νομίσματος κατά το τελευταίο τρίμηνο του 1997. Ο υπουργός Βιομηχανίας και Εμπορίου δήλωσε στο κρατικό πρακτορείο ειδήσεων ότι η κυβέρνηση δεν ελέγχει τις τιμές, που διαμορφώνονται ελεύθερα από τους παραγωγούς. Πρόσθεσε όμως ότι η αύξηση στην τιμή του καλαμποκιού είναι αδικαιολόγητη και θα ακυρωθεί αμέσως. Ακόμη, ότι θα ελεγχθεί η πιθανότητα κερδοσκοπίας από κάποιες επιχειρήσεις.

Κάποιοι αναλυτές εκτιμούν ότι οι μεγάλες αυξήσεις είναι μέρος σχεδίου λευκών επιχειρηματιών, που ελέγχουν την οικονομία της χώρας, για να απο-

σταθεροποιήσουν την κυβέρνηση Μουγκάμπε, πριν προχωρήσει στην απαλλοτρίωση 1.500 μεγάλων αγροκτημάτων λευκής ιδιοκτησίας για να τα αναδιανείμει σε μικροκαλλιεργητές. Η Ζιμπάμπουε, πρώην βρετανική Ροδεσία, έγινε ανεξάρτητο κράτος το 1980, το 70% όμως της καλλιεργήσιμης γης εξακολουθεί να ανήκει σε 4.500, λευκούς στη συντριπτική πλειοψηφία τους, γαιοκτήμονες.

Βίαιες διαδηλώσεις στην Ταϊλάνδη

Η κυβέρνηση της Ταϊλάνδης προειδοποίησε τους απεργούς εργάτες ότι θα πάρει σκληρά μέτρα ενάντια σε νέες βίαιες κινητοποιήσεις. «Δεν θα ανεχτώ άλλο την οχλοκρατία και θα ενεργήσω αποφασιστικά κατά όσων διαδηλωτών δημιουργούν προβλήματα», δήλωσε ο υπουργός Εσωτερικών. Η προειδοποίηση έγινε εξαιτίας συμπελοκών απεργών εργατών της βιομηχανίας ανταλλακτικών αυτοκινήτων με αστυνομικές δυνάμεις στα προάστια της πρωτεύουσας Μπανγκόκ, την Τετάρτη. Δεκάδες διαδηλωτές τραυματίστηκαν και 58 συνελήφθησαν από τις ειδικές δυνάμεις. Δώδεκα στυνομικοί τραυματίστηκαν επίσης. Οι συλληφθέντες κρατούνται με κατηγορίες που επισύρουν φυλάκιση μέχρι και δεκα χρόνια.

Την Τρίτη, περίπου 3.000 εργαζόμενοι στην Thai Auto Parts Industry, έκλεισαν βασικό αυτοκινητόδρομο σε απόσταση 20 χιλιομέτρων από την πρωτεύουσα, εξαιτίας οικονομικών διαφορών με τη διοίκηση της επιχείρησης, και συγκεκριμένα τη δραστηκή μείωση επιδομάτων. Κάποιοι απ' αυτούς άρχισαν να πετούν πέτρες σε αυτοκίνητα, κατέστρεψαν μια αυτόματη μηχανή αναλήψεων και προσπάθησαν να καταλάβουν το εργοστάσιο της εταιρίας, το οποίο φρουρούσαν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις. Οι συγκεκριμένες προκλήσαν κυκλοφοριακό χάος στην πρωτεύουσα. Ήταν τα πιο σοβαρά επεισόδια από περσι, όταν εργαζόμενοι σε βιομηχανία ηλεκτρικών ειδών ιαπωνικών συμφερόντων έκαψαν τα γραφεία της εταιρίας και μέρος του εργοστασίου, επίσης στα προάστια της Μπανγκόκ.

Ήταν η πρώτη φορά τα τελευταία επτά χρόνια που χρησιμοποιήθηκε η αστυνομία για να διαλύσει διαδηλωτές, γεγονός που πιθανό να σημαίνει την υιοθέτηση σκληρότερης γραμμής από την κυβέρνηση, καθώς η Ταϊλάνδη περνάει τη χειρότερη οικονομική κρίση της εδώ και δεκαετίας. Εξαιτίας της νομισματικής αναταραχής, έχουν χαθεί πολλές θέσεις εργασίας και έχουν γίνει περικοπές σε πολλούς τομείς της οικονομίας.

Μητέρες στρατιωτών υπέρ της ειρήνης

Πληθαίνουν μέσα στο Ισραήλ οι φωνές υπέρ της ειρηνικής συνύπαρξης με τους Άραβες, καθώς είναι ορατό το αδιέξοδο της σκληρής γραμμής των όπλων. Μια ομάδα γυναικών, οι γιοι των οποίων υπηρετούν στη λεγόμενη "ζώνη ασφαλείας" στο νότιο Λίβανο, έχουν ξεκινήσει εκστρατεία για την απόσυρση των ισραηλινών στρατευμάτων από την περιοχή. Οι μεγάλες στρατιωτικές απώλειες των ισραηλινών στο νότιο Λίβανο μέσα στο 1997 έχουν επηρεάσει την κοινή γνώμη. Ακόμη και ο υπουργός Υποδομής, Αριέλ Σαρόν, γνωστό "γεράκι" και επικεφαλής των ισραηλινών ενόπλων δυνάμεων το 1982, όταν έγινε η εισβολή στο Λίβανο, έχει πρόσφατα ταχθεί υπέρ της αποχώρησης.

Η πρωτοβουλία των "Τεσσάρων μητέρων" ασκεί πιέσεις για να καμφθούν οι αντιδράσεις της κυβέρνησης. "Μας λένε ότι ο στρατός είναι εκεί για να μας προστατεύσει. Αλλά το μόνο που γίνεται, είναι να αποκτάμε νέους εχθρούς και να στέλνουμε τα παιδιά μας στη σφαγή", δηλώνει η Ronit Nachjimas, μητέρα τεσσάρων παιδιών και κάτοικος κιμπούτς στο βόρειο Ισραήλ. Πήρε την απόφαση να συμμετάσχει στην πρωτοβουλία μετά τη συντριβή ελικόπτε-

ρου με 73 στρατιώτες στη ζώνη ασφαλείας, το Φεβρουάριο. Άλλοι 32 ισραηλinoί στρατιώτες σκοτώθηκαν στην περιοχή μέσα στο 1997, συμπεριλαμβανομένων των δώδεκα κομάντος που έπεσαν σε νάρκες τον Σεπτέμβριο. Ήταν οι βαρύτερες απώλειες από το 1982. Μετά από τις μεγάλες απώλειες και τις πολύνεκρες βομβιστικές επιθέσεις του 1997, είναι πιο εύκολο για τους ειρηνιστές να εκφράσουν την αντίθεσή τους στη στρατιωτική άποψη αντιμετώπισης των γειτόνων. Πρόσφατα, πέτυχαν να συγκεντρώσουν 10.000 υπογραφές υπέρ της αποχώρησης, ενώ και ομάδα βουλευτών τόσο δεξιών όσο και αριστερών έχει ταχθεί επίσης υπέρ της, εκτιμώντας ότι η εμπλοκή του Ισραήλ σε ανταρτοπόλεμο με τους ισλαμιστές του Λιβάνου δημιουργεί περισσότερα προβλήματα απ' όσα λύνει και χρησιμοποιείται από τη Συρία για άσκηση πίεσης.

Ο ισραηλινός στρατός εισέβαλλε το 1982 στο νότιο Λίβανο και κατέλαβε έκταση βάθους 15 χιλιομέτρων, με σκοπό να εμποδίσει την διείσδυση ισλαμιστών ανταρτών στο έδαφος του Ισραήλ. Αυτή τη στιγμή διατηρεί δύναμη 1.500 στρατιωτών στην περιοχή.

ΚΑΤΩ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ, ΓΕΝΑΡΗΣ 1911:

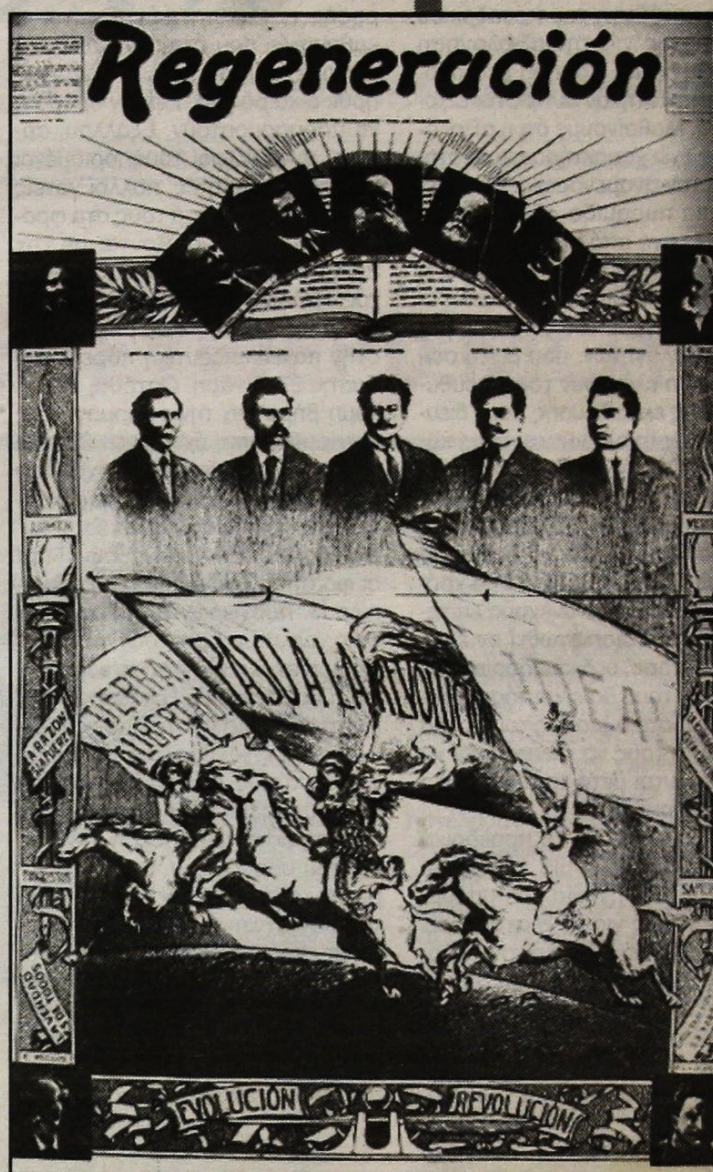
Μια άγνωστη επανάσταση

Το Γενάρη του 1911 ξέσπασε στην Κάτω Καλιφόρνια και σε άλλες πολιτείες του Μεξικού η πρώτη αναρχική επανάσταση του αιώνα μας. Μια επανάσταση άγνωστη και συγχρόνως παραγνωρισμένη, παρά τις μεγάλες κατακτήσεις, την πλούσια παράδοση και τα χρήσιμα διαδόγματα που άφησε. Στο 110ο φύλλο του ΑΛΦΑ (22 Νοέμβρη 1910) έχει δημοσιευθεί άρθρο σχετικά με την πιο γωστή μορφή αυτής της επαναστατικής διαδικασίας, τον Ricardo Flores Magón. Τα στοιχεία που παραθέτουμε σήμερα προέρχονται από το βιβλίο του David Poole "Land & Liberty", Cienfuegos Press, 1977 καθώς και από σχετικά sites στο internet. Στα ελληνικά έχει κυκλοφορήσει από τον "Ελεύθερο Τύπο" το σχετικό βιβλίο "Ο Ζαπάτα, ο Μαγκόν και η μεξικάνικη επανάσταση"

Αμέσως μόλις ο εξόριστος αστός πολιτικός Μαδέρο εξάγγειλε το κίνημα ενάντια στην δικτατορία του Πορφύριο Ντίας, στις 20 Νοέμβρη του 1910, τα μέλη του PLM άρχισαν να οργανώνουν ένοπλες πολιτοφυλακές σε διάφορα μέρη του Μεξικού, κύρια όμως στην πολιτεία της Κάτω Καλιφόρνιας. Το Γενάρη του 1911 είχαν συγκροτηθεί δυνάμεις των αναρχικών στα περισσότερα σημεία της πολιτείας. Στις 29 Γενάρη του 1911, μαχητές του PLM καταλαμβάνουν την πόλη Μεξικάλι στην Κάτω Καλιφόρνια. Ένα μήνα πριν, ο γνωστός αγωνιστής του PLM, Praxedis Guerrero, είχε σκοτωθεί στην προσπάθεια να καταληφθεί η πόλη Χάνος στην πολιτεία Τσιουάουα. Αντάρτικες δυνάμεις δρουν επίσης στις πολιτείες Σονόρα, Τλαξκάλα, Βερακρούς, Οαχάκα και Ντουράνγκο. Στις 5 Φλεβάρη καταλαμβάνεται η πόλη Γκουανταλούπε στην Τσιουάουα. Στις 14 Φλεβάρη ο Μαδέρο επιστρέφει στο Μεξικό και ανακοινώνει ότι "τίθεται επικεφαλής όλων των επαναστατικών δυνάμεων". Στις 21 Φλεβάρη οι μαχητές του PLM στην Κάτω Καλιφόρνια δηλώνουν πως δεν αναγνωρίζουν τον Μαδέρο και πως σε περίπτωση που θα επισκεπτόταν την Κάτω Καλιφόρνια ως "προσωρινός πρόεδρος" θα του αντιτίθενταν. Στις 25 Φλεβάρη, η εφημερίδα "Regeneración" καταγγέλει ανοιχτά τον Μαδέρο ως προδότη. Στις 10 Μάρτη ξεσπά εξέγερση στην πολιτεία Μορέλος με ηγέτη τον Εμιλιάνο Ζαπάτα. Στις 12 Μάρτη μαχητές του PLM καταλαμβάνουν την πόλη Τακάτε στην Κάτω Καλιφόρνια. Πέντε μέρες αργότερα οι δυνάμεις των κυβερνητικών ανακαταλαμβάνουν

την πόλη και σκοτώνουν τα μέλη του PLM. Στις 18 Μάρτη η Regeneración δημοσιεύει άρθρο που αναφέρει πως "στη διάρκεια της παρούσας εξέγερσης πρέπει να απαλλοτριωθεί η γη των πλούσιων" μια ενέργεια "που αποτελεί έργο απόδοσης δικαιοσύνης ώστε οι μεξικάνοι να απολαύσουν τα ωφέλη της γης και της ελευθερίας χωρίς εμπόδια". Το άρθρο αναφέρει πως το "δικαίωμα" της ιδιοκτησίας είναι πανάρχαιο, όπως και η ηλιθιότητα" τονίζοντας πως η γη έχει κλαπεί από αυτούς "που για αιώνες την καλλιεργούσαν από κοινού, όπως οι Yaquis στη Σονόρα και οι Μάγιας στο Γιουκατάν". Στις 24 Μάρτη, μαχητές του PLM διασχίζουν το Ρίο Γκράντε και καταλαμβάνουν κτήματα τσιφλικιάδων στη βόρεια Σονόρα, όπου δημιουργούνται πολιτοφυλακές αποτελούμενες κύρια από ινδιάνους yaquis, οι οποίες στη συνέχεια καταλαμβάνουν διάφορες πόλεις στην περιοχή. Στις 3 Απρίλη, το PLM δημοσιοποιεί διακήρυξη "προς τους εργάτες ολόκληρου του κόσμου" όπου εξηγεί πως το PLM συμμετέχει στην εξέγερση με σκοπό "την απαλλοτρίωση της γης και των μέσων παραγωγής". Η διακήρυξη επίσης ζητά τη διεθνή αλληλεγγύη, καταλήγοντας: "Καταλάβετε τους κινδύνους που μας απειλούν, αντιμέτωποι με όλες τις κυβερνήσεις του πλανήτη, που βλέπουν στο μεξικάνικο κίνημα να εμφανίζεται η κοινωνική επανάσταση, η μοναδική που φοβούνται οι ισχυροί σε ολόκληρο τον κόσμο". Στις 15 Απρίλη ο αγωνιστής του PLM Lazaro Alanis και 200 μαχητές της φάλαγγας του συλλαμβάνονται από τους κυβερνητικούς. Στις 8 Μάη οι δυνάμεις του PLM κα-

ταλαμβάνουν την πόλη Τιχουάνα. Το μεγαλύτερο μέρος της Κάτω Καλιφόρνιας βρίσκεται υπό τον έλεγχο των αναρχικών, ενώ η κυκλοφορία της εφημερίδας Regeneración πλησιάζει τις 30.000 φύλλα. Στις 20 Μάη το PLM δημοσιοποιεί διακήρυξη που καλεί στη δημιουργία αγροτικών κοσμοπολιτών για "μια ζωή χωρίς αφέντες και τυράννους". Στις 21 Μάη ο Μαδέρο υπογράφει συμφωνία με τον δικτάτορα Ντίας, ο οποίος παραιτείται τέσσερις μέρες αργότερα. Οι μαχητές του PLM αρνούνται να παραδώσουν τα όπλα. Στις 6 Ιουνίου ο Μαδέρο στέλνει στρατεύματα στην Κάτω Καλιφόρνια, χρησιμοποιώντας τρένα των ΗΠΑ και περνώντας μέσα από εδάφη των ΗΠΑ, για να καταστείλουν την εξέγερση. Στις 18 Ιούνη οι κυβερνητικοί καταλαμβάνουν το Μεξικάλι, ενώ μια βδομάδα αργότερα παραδίδεται η Τιχουάνα. Τον Αύγουστο γίνονται μαζικές καταλήψεις γης από ινδιάνους στις πολιτείες Βερακρούς και Χαλίσκο. Οι δυνάμεις του PLM κατευθύνονται στις πολιτείες Ντουράνγκο και Κοαουίλα. Στις 23 Σεπτέμβρη το PLM δημοσιοποιεί διακήρυξη με το πρόγραμμά του (αποσπάσματα δημοσιεύονται πιο κάτω). Την 1η Οκτώβρη ο Μαδέρο εκλέγεται πρόεδρος. Στις 25 Νοέμβρη ο στρατός του Ζαπάτα εξεγείρεται ενάντια στον Μαδέρο. Το Δεκέμβρη, οι ινδιάνοι yaquis χρησιμοποιώντας το σύνθημα του PLM "Γη και Ελευθερία" καταλαμβάνουν την κοιλάδα Yaqui και εφαρμόζουν τη συλλογική ιδιοκτησία. Στις 2 Δεκέμβρη, μαχητές του PLM συλλαμβάνονται στο Τέξας των ΗΠΑ ενώ ετοιμάζαν νέα ένοπλα σώματα. Τον Μάρτη του 1912 επανεμφανίζονται δυνάμεις του PLM

στην Κάτω Καλιφόρνια, τη Σονόρα, την Κοαουίλα και την Ταμαουλίπας. Η δράση τους είναι περιορισμένη. Ο Κροπότκιν καλεί σε υποστήριξη του αγώνα του PLM. Το Φλεβάρη του 1913, απεσταλμένοι του PLM συναντιούνται με τον Ζαπάτα. Σταδιακά οι δυνάμεις του PLM ενώνονται με τους ζαπατίστας.

Πρώτη σελίδα της Regeneración από φύλλο του Δεκέμβρη του 1910.

Στις σημαίες αναγράφονται τα συνθήματα "Γη και Ελευθερία", "Τόπος στην Επανάσταση" και "Ιδανικό".

Κάτω από τον τίτλο της εφημερίδας, στο κέντρο, η μορφή του Κροπότκιν, αριστερά ο Μπακούνιν και δίπλα τους άλλοι γνωστοί αναρχικοί της εποχής. Από κάτω, στο κέντρο, ο Ricardo Flores Magón και άλλοι μεξικάνοι αναρχικοί.

Στη βάση της σελίδας υπάρχει το σύνθημα "Εξέλιξη-Επανάσταση", ενώ ξεχωρίζουν επίσης τα συνθήματα "Η δύναμη είναι το δίκιο" και "Η αλήθεια ανήκει σε όλους".

Η διακήρυξη του 1911

Αυτές τις στιγμές της σύγχυσης, ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση, αυτές τις στιγμές όπου η εξουσία βρίσκεται αδύναμη, αποσταθεροποιημένη και δέχεται από παντού τις επιθέσεις των απελευθερωμένων παθών, των ποταμών επιθυμιών που ξεχύθηκαν μες στη ζωή και ελπίζουν να την πλημμυρίσουν, αυτές τις στιγμές αγωνίας και τρόμου για τους προνομιστές, οι μάζες των απόκληρων παίρνουν τη γη, καίνε τους τίτλους ιδιοκτησίας, μαζεύουν τη σοδειά με τα χέρια της εργασίας, χέρια που υψώνονται σε γροθιές και απειλούν όλα όσα ήταν αξιοσέβαστα χθες, την εξουσία, το κεφάλαιο, τον κλήρο. Αντιστρέφουν το ρεύμα, σκοπούν το σπύρο και περιμένουν με πάθος τους πρώτους καρπούς της ελεύθερης εργασίας. Αυτά, μεξικάνοι, είναι τα πρώτα αποτελέσματα της προπαγάνδας και της δράσης των μαχητών του προλεταριάτου, των γενναιοδωρών υποστηρικτών των αρχών της ισότητας, των αδερφών μας που περιφρονούν κάθε επιβολή και κάθε εκ-

μετάλλευση φωνάζοντας το σύνθημα που είναι κραυγή θανάτου γι' αυτούς που βρίσκονται ψηλά και φωνή ζωής κι ελπίδας για όσους βρίσκονται χαμηλά: Γη κι Ελευθερία! Οι απαλλοτριώσεις πρέπει να συνεχιστούν ως το τέλος, με κάθε κόστος, όσο διαρκεί αυτό το κίνημα. Αυτό είναι που έγινε και γίνεται από τα αδέρφια σας στο Μορέλος, την Πουέμπλα, το Μισσοακάν, το Γκερέρο, τη Βερακρούς, την Ταμαουλίπας, το Ντουράνγκο, τη Σονόρα, τη Σινάλοα, το Χαλίσκο, την Τσιουάουα, την Οαχάκα, το Γιουκατάν, την Κιντάνα Ροο και σε άλλες πολιτείες. Εκεί οι προλετάριοι πήραν τη γη χωρίς να περιμένουν κάποια πατρική κυβέρνηση για να τους κάνει ευτυχισμένους, ξέροντας πως τίποτα καλό δεν μπορούμε να περιμένουμε από τις κυβερνήσεις και πως η χειραφέτηση των εργατών θα είναι έργο των ίδιων των εργατών. Αυτές οι πρώτες απαλλοτριώσεις είχαν μεγάλη επιτυχία, δεν πρέπει όμως να περιοριστούν μονάχα στη γη. Τα εργοστάσια να καταληφθούν από αυτούς που τα δουλεύουν, τα ορυχεία, τα εργαστήρια, οι

υπηρεσίες, οι σιδηρόδρομοι, τα πλοία, τα καταστήματα κάθε είδους και τα σπίτια στα χέρια αυτών που τα χρησιμοποιούν, χωρίς διακρίσεις φύλλου. Οι κάτοικοι κάθε περιοχής όπου πραγματοποιήθηκε μια τέτοια πράξη υπέρτατης δικαιοσύνης θα πρέπει να συμφωνήσουν πως όσα βρέθηκαν στα καταστήματα, τις αποθήκες, τα κελάρια, κλπ, πρέπει να μεταφερθούν σε ένα μέρος με πρόσβαση για όλους, όπου άντρες και γυναίκες εμπιστοσύνης θα τα καταγράψουν, ώστε, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες του πληθυσμού να χρησιμοποιηθούν από τη στιγμή των απαλλοτριώσεων μέχρις ότου μαζευτεί η σοδειά και οι απαλλοτριωμένες βιομηχανίες αρχίσουν να παράγουν. Οι εργάτες πρέπει να ρυθμίσουν αδερφικά την παραγωγή και μόνο όσοι δεν παράγουν (με εξαίρεση τους ηλικιωμένους, τους ανίκανους για εργασία και τα παιδιά που δικαιωματικά θα τα απολαμβάνουν όλα) θα πεθαίνουν από την πείνα. Όλη η παραγωγή θα συγκεντρώνεται στην κοινωτική αποθήκη, όπου ο καθένας θα παίρ-

νει όσα χρειάζεται, αρκεί να συμμετέχει αποδεδειγμένα σε αυτή την οργάνωση (...) Αν η γη χωριστεί και κάθε οικογένεια πάρει ένα μικρό κομμάτι υπάρχει ο κίνδυνος επιστροφής στο καπιταλιστικό σύστημα κι εκτός αυτού μια οικογένεια σε ένα μικρό κομμάτι γης θα είναι υποχρεωμένη να δουλεύει το ίδιο και περισσότερο από σήμερα με φτωχά αποτελέσματα. Αντίθετα, με τη συλλογική ιδιοκτησία και την από κοινού δουλειά στη γη, με λιγότερο κόπο θα υπάρχουν καλύτερα αποτελέσματα. (...) Η ίδια προσπάθεια που απαιτείται για να φέρετε στην εξουσία κάποιον κυβερνήτη -δηλαδή ένα τύραννο- αρκεί για να πραγματοποιηθούν οι απαλλοτριώσεις αυτών που οι πλούσιοι σας έκλεψαν. Εσείς ένα νέο κυβερνήτη, δηλαδή ένα νέο ζυγό, είτε τις απαλλοτριώσεις και την κατάργηση κάθε επιβολής, είτε αυτή είναι θρησκευτική, είτε πολιτική, είτε οποιουδήποτε άλλου είδους.

Γη κι Ελευθερία!
PLM, 23 Σεπτέμβρη του 1911

ΔΙΑΤΑΞΤΕ...

Το πιο σημαντικό νέο από το χώρο της εκπαίδευσης είναι η κατάθεση του προεδρικού διατάγματος για την αξιολόγηση των καθηγητών. Και ήδη στα σχολεία εμφανίστηκαν οι πρώτοι αξιολογητές. Μαθαίνουμε ότι η αξιολόγηση θα έχει χαρακτήρα πιο αυστηρό από τον αναμενόμενο. Προβλέπεται μια πυραμίδα αξιολόγησης που θα ξεκινά από την εκάστοτε ηγεσία του υπουργείου παιδείας, η οποία θα διορίζει μία ολιγομελή επιτροπή ελέγχου του σώματος μονίμων αξιολογητών, που με τη σειρά τους θα ελέγχουν τους διευθυντές μέσης εκπαίδευσης, τους διευθυντές των σχολείων και τους καθηγητές. Ο έλεγχος θα συνεχίζεται με αμείωτη ένταση σε όλες τις υπόλοιπες βαθμίδες. Οι καθηγητές θα βρίσκονται μετά το διορισμό τους (με διαγωνισμό) για δύο χρόνια σε κατάσταση συνεχούς επιτήρησης για να διαπιστωθεί αν είναι ικανοί. Ωστόσο, οι δικαιοδοσίες των ανωτέρων τους θα είναι τόσο διευρυμένες ώστε ο μισθός τους αλλά και η θέση τους να συνεχίσουν να διακυβεύονται μετά τα δύο πρώτα χρόνια διορισμού.

Είναι επόμενο ότι το προεδρικό διάταγμα αποτελεί μια χρυσή ευκαιρία για την ηγεσία του υπουργείου παιδείας για να ξεκαρτάρει όσους καθηγητές δεν κρίνονται αρκετά παραγωγικοί. Άλλωστε το πνεύμα του νόμου για την εκπαίδευση είναι ακριβώς αυτό: η εντατικότερη λειτουργία του σχολείου προς την κατεύθυνση της συμμόρφωσής του στις απαιτήσεις της αποδοτικότητας και του ανταγωνισμού. Και αν το σχολείο εκσυγχρονιστεί, η μεταβολή του θα συντελεστεί σε σαφή και νέα βάση: η συμμόρφωση στη γενική προσαρμογή δεν θα εξυπηρετείται πλέον από τον παλιό καλό ηθικοπλαστικό κώδικα, που εκφραζόταν με τον έλεγχο της διαγωγής του μαθητή, με την καταπίεση του λυκειάρχη για τα μαλλιά, τα σκουλαρίκια κλπ. Τώρα πια το ζήτημα είναι άλλο. «Κράτα τα μαλλιά σου μακριά, αν σου αρέσουν, αλλά μάθε από νωρίς να υπακούς στους κανόνες του κυνηγιού μιας θέσης στη μισθωτή εργασία. Να αποδίδεις, να είσαι παραγωγικός, και από εκεί και πέρα δεν πας να βγάλεις τα μάτια σου...»

Το προηγούμενο φύλλο του ΑΛΦΑ κυκλοφόρησε με πρωτοαέλιδο το κείμενο με τίτλο «Οι Ζαπατίστας δεν είναι μόνοι». Νομίζουμε ότι ήταν ατυχής τόσο ο αμοσχετισμός των ζαπατίστας με άλλα ζητήματα στα οποία αναφέρθηκε εκτεταμένα ο συντάκτης του, όσο και η επιλογή της δημοσίευσης του κειμένου στην πρώτη σελίδα. Πιστεύουμε πως την ευθύνη φέρει συνολικά η συντακτική μας συνέλευση στην Αθήνα, που δεν έδειξε την απαιτούμενη σοβαρότητα και υπευθυνότητα, ιδιαίτερα για θέματα που στο παρελθόν έχουν προβληθεί στο βαθμό του δυνατόν με συνέπεια και επάρκεια.

Παρά τη χρονική πίεση για την έκδοση του φύλλου και τα προβλήματα δυσλειτουργίας της συντακτικής μας συνέλευσης, πιστεύουμε πως θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με μεγαλύτερη προσοχή η «έκθεσή» μας στους αναγνώστες.

B. E., B. A., K. T.

Οι μαθητές θα υποστούν άμεσα τις συνέπειες της αυστηρής επιτήρησης των καθηγητών. Εκείνοι οι καθηγητές που ήταν γνωστοί σαν ούφο ή λουφαδόροι, ή ψαγμένοι ήρθε ο καιρός να πάρουν δρόμο ή να προσαρμοστούν. Εξάλλου, αρκετοί συνάδελφοί τους, ορισμένοι σπασίικλες μαθητές, πολλοί γονείς που σκάνε τα λεφτά τους στα φροντιστήρια ενθουσιάζονται με την προοπτική αυτού του ξεκαθαρίσματος. Η ΟΛΜΕ διατύπωσε βέβαια τις αντιρρήσεις της και συμμετέχει στην πανεκπαιδευτική πορεία της Τρίτης 27 Γενάρη. Ωστόσο, ένα ακόμη βήμα για την εφαρμογή της μεταρρύθμισης έχει γίνει. Γιατί οι καθηγητές των δημόσιων σχολείων κινήθηκαν αργά και όχι αποφασιστικά -αν υποθέσουμε ότι έστω τώρα αποφάσισαν να κινηθούν. Γιατί οι φοιτητές ξεκίνησαν τέλη φθινοπώρου, προχωρώντας σε καταλήψεις, αλλά υποχώρησαν τέλη Δεκέμβρη ακολουθώντας το εορτολόγιο. Γιατί δεν είναι ξεκάθαρο αν οι κινητοποιήσεις των μαθητών, κυρίως από τεχνικά σχολεία, ήταν εποχιακού τύπου (για διεύρυνση του χρόνου διακοπών) ή έκφραζαν τη θέληση για αντιπαράθεση στα σχέδια του υπουργείου. Γιατί οι αδιόριστοι καθηγητές δεν ξέφυγαν από τον συντεχνιακό λόγο περί επιτηρίδας, που ενώ άφησε από έξω όσους δεν είναι αναπληρωτές (και άρα κοντά στο διορισμό), ενώ δεν έθιξε συνολικά το ζήτημα της ανεργίας, κατέληξε να ηττηθεί ακόμα και στο περιορισμένο πεδίο αγώνα που

επιλέχθηκε: ήδη ορισμένοι αναπληρωτές καθηγητές, προκαλώντας διάσπαση στην Ένωση Αδιόριστων, συσπειρώσαν αρκετό κόσμο που παζαρεύει ξεδιάντροπα το διορισμό. Λέγεται μάλιστα ότι τα 70 εκατομμύρια που ζητούν οι εμπνευστές της περιέργης αυτής κίνησης για την προσφυγή στα δικαστήρια ώστε να ακυρωθεί ο νόμος (αυτή κοστίζει μόνο 40 χιλιάδες στην αγορά) θα διατεθούν τελικά για τη χρηματοδότηση βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που θα φροντίσουν να βολέψουν τους ενδιαφερόμενους.

Το υπουργείο πόνταρε στη συντεχνιακή λογική. Τα αποτελέσματα μοιάζουν λαμπρά. Ωστόσο, τίπο-

τα δεν κρίθηκε οριστικά. Όχι τόσο για την αποτροπή της εφαρμογής του νόμου Αρσένη, όσο για το άνοιγμα των βαθύτερων ζητημάτων που αποκαλύπτει η επιχειρούμενη μεταρρύθμιση και των επιλογών μας απέναντι σε αυτά: ανταγωνισμός ή μέτριο ανέργων και υποαπασχολούμενων; Πειθαρχηση ή ανυπακοή με κάθε τρόπο; Εγκλεισμός στους εκπαιδευτικούς και επαγγελματικούς ρόλους ή αναζήτηση του άλλου, του ιδιαίτερου, του προσωπικού που όλους μας ενώνει και θά 'πρεπε να μας κινητοποιεί;

Όλα δείχνουν πως οι αρνήσεις, οι καταγγελίες του νέου νόμου δεν θα λείψουν. Αυτό που λείπει όμως

είναι οι θέσεις. Με μια πρώτη ματιά, αυτό που θα μπορούσε να μας οδηγήσει σε θέσεις είναι η συλλογική καταγγελία της κυριαρχίας της οικονομίας. Όμως αυτό που λείπει είναι η έμπνευση, η κινητήρια δύναμη της κατάφασης σε μια κοινωνία που θα ζει αυτόνομα, σε μια παιδεία εκκοινωνισμένη. Η αυτοοργάνωση δεν έχει μόνο το αρνητικό νόημα της καταγγελίας των κατεστημένων συνδικάτων, έχει τη θετική σημασία της παρακίνησης προς το χτίσιμο ενός νέου κόσμου. Αυτή η αξία είναι που λείπει από τους τωρινούς αγώνες: η αυτοοργάνωση.

B.E.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 και το «Δικαίωμα στην Πόλη»

Η «Πρωτοβουλία Πολιτών ενάντια στη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στην Αθήνα», από την στιγμή της δημιουργίας της (Φλεβάρης '97), έθεσε το ζήτημα των πολύπλευρων αρνητικών επιπτώσεων (οικονομικών, κοινωνικών, περιβαλλοντικών, πολεοδομικών και χωροταξικών) μια Ολυμπιάδας στον χώρο της Αττικής.

Όπως αναφέρεται στην ιδρυτική ανακοίνωση της «Πρωτοβουλίας Πολιτών»: «... Η Αττική, από την μεταπολεμική περίοδο μέχρι σήμερα χαρακτηρίζεται από την μεγάλη συγκέντρωση πληθυσμού και δραστηριοτήτων, από την υπέρ-εκμετάλλευση του χώρου μέσα στον οποίο αναπτύσσονται οι δραστηριότητες αυτές...»

Η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, προκαλεί μια σειρά έντονων κοινωνικών, πολεοδομικών και περιβαλλοντικών προβλημάτων, τα οποία στον βαθμό που δεν αντιμετωπίζονται ριζικά αναπα-

ράγονται και διαιωνίζονται, καθιστώντας την Αθήνα μια πόλη ιδιαίτερα προβληματική...».

Η «Πρωτοβουλία Πολιτών» είχε εξ αρχής επισημάνει ότι η διεκδίκηση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 συνδέεται με την προώθηση των επιλογών της ανταγωνιστικότητας μιας «δυναμικής μητροπολιτικής περιοχής» (Αττική) και με την υποβάθμιση του ενδιαφέροντος για τις υπόλοιπες περιοχές της χώρας.

Επίσης, είχε επισημάνει ότι, οι Ολυμπιακοί Αγώνες συνδέονται με την εγκατάλειψη των στόχων, και την ουσία, με την ανατροπή του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας, του 1985, το οποίο αποτελεί το κύριο θεσμικό πλαίσιο για την διαχείριση του χώρου και την προστασία του περιβάλλοντος στην Αττική.

Οι πρόσφατες εξαγγελίες για τη μεταφορά του Ιπποδρόμου στο Τατόι, σε δασικό χώρο, και τα σχέδια που εμφανίζονται για εμπορευματοποίηση του χώρου του Αεροδρομίου του Ελληνικού, (κατοικίες, συνεδριακά, εκθεσιακά και εμπορικά κέντρα, ξενοδοχεία, κ.λπ.) αποδεικνύουν ότι το μεγάλο φαγοπότι στην Αθήνα, βρίσκεται προ των πυλών...

Η ολομέτωπη επίθεση που δέχεται η Αττική από μεγάλα, οργανωμένα και διαπλεκόμενα συμφέροντα βρίσκεται σε παράλληλη διαδρομή με την επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους, με τις στρατιές των ανέργων, κυρίως νέων που αναζη-

τούν εναγωνίως μια θέση εργασίας, με τη λεγόμενη «μεταρρύθμιση» στο χώρο της εκπαίδευσης κ.λπ.

Γίνεται σήμερα εμφανές ότι, στο βαθμό που το σύνολο των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων συρρικνώνεται, το «δικαίωμα στην πόλη» τείνει ουσιαστικά να εξαφανιστεί.

• Οι μέχρι σήμερα αντιστάσεις που αναπτύσσονται σε τοπικό επίπεδο, με αφορμή κάποια μεγάλα οδικά έργα που προωθούνται (Λεωφ. Ελευσίνας-Σπάτων, Περιφ. Λεωφόρος Υμηττού, Λεωφ. Κηφισού, επέκταση Λεωφ. Ποσειδώνος στον Πειραιά κ.λπ.),

• οι μέχρι σήμερα αντιστάσεις που αναπτύσσονται για την προστασία του παραλιακού χώρου του Σαρωνικού, από το Νέο Φάληρο μέχρι τη Βούλα,

• οι μέχρι σήμερα αντιστάσεις που αναπτύσσονται για τη διαφύλαξη των τελευταίων ελεύθερων ή δασικών χώρων που απέμειναν στην Αθήνα και την Αττική,

μπορούν πιστεύουμε να συναντηθούν, να ανταλλάξουν τις εμπειρίες τους και να προγραμματίσουν κοινές δράσεις, με αντιστάσεις που αναπτύσσονται σε κοινωνικούς χώρους, όπως: σε χώρους εκπαίδευσης, υπερράσιων πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, επιστημονικών φορέων, εργαζόμενων και ανέργων και σε χώρους νεολαίας.

Για κάθε πληροφορία:

τηλ. 38 03 887, 88 14 717, 68 17 392

(από το κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Πολιτών για συγκρότηση Οργανωτικής Επιτροπής, για τη διοργάνωση «Συνάντησης», στις 9 Φλεβάρη του 1998 με θέμα: «Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 και το «Δικαίωμα στην Πόλη»)

